

PŘIJATÉ TEXTY

P8_TA(2015)0076

Výroční zpráva o lidských právech a demokracii ve světě v roce 2013 a o politice Evropské unie v této oblasti

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. března 2015 o výroční zprávě o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2013 a o politice Evropské unie v této oblasti (2014/2216(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv a další smlouvy a nástroje OSN týkající se lidských práv,
- s ohledem na Úmluvu OSN o právech dítěte a na své usnesení ze dne 27. listopadu 2014 k 25. výročí této úmluvy¹,
- s ohledem na Deklaraci tisíciletí Organizace spojených národů ze dne 8. září 2000², její program rozvoje po roce 2015 a usnesení jejího Valného shromáždění,
- s ohledem na Evropskou úmluvu o lidských právech,
- s ohledem na články 2, 3 a 21 Smlouvy o Evropské unii (SEU),
- s ohledem na článek 207 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie,
- s ohledem na strategický rámec EU a akční plán EU pro lidská práva a demokracii³ přijaté Radou pro zahraniční věci dne 25. června 2012,
- s ohledem na výroční zprávu EU o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2013 přijatou Radou dne 23. června 2014,

¹ Přijaté texty, P8_TA(2014)0070.

² A/RES/55/2.

³ Dokument Rady 11855/2012.

- s ohledem na výroční zprávu o hlavních aspektech a základních volbách SZBP v roce 2013 schválenou Radou dne 22. července 2014,
- s ohledem na výroční zprávu Komise z roku 2014 o politikách rozvoje a vnější pomoci Evropské unie a o jejich provádění v roce 2013 (COM(2014)0501), která byla přijata dne 13. srpna 2014, a na doprovodné dokumenty,
- s ohledem na své usnesení ze dne 11. prosince 2013 o výroční zprávě o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2012 a politice Evropské unie v této oblasti¹,
- s ohledem na obecné zásady Evropské unie v oblasti lidských práv,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 23. června 2014 u příležitosti 10. výročí vydání obecných zásad EU týkajících se obránců lidských práv,
- s ohledem na své usnesení ze dne 17. června 2010 o politikách EU na podporu obhájců lidských práv²,
- s ohledem na naléhavá usnesení týkající se případů porušování lidských práv, demokracie a zásad právního státu,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. března 2014 o prioritách EU pro 25. zasedání Rady OSN pro lidská práva³,
- s ohledem na své doporučení Radě ze dne 2. dubna 2014 týkající se 69. zasedání Valného shromáždění OSN⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 17. listopadu 2011 o podpoře EU Mezinárodnímu trestnímu soudu: čelit problémům a překonávat potíže⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 17. července 2014 o zločinu agrese⁶,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. července 2011 o vnější politice EU na podporu demokracie⁷,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. června 2013 o svobodě tisku a sdělovacích prostředků ve světě⁸,
- s ohledem na společné sdělení Komise a místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 8. března 2011 nazvané Partnerství pro demokracii a sdílenou prosperitu s jižním Středomořím (COM(2011)0200),
- s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN ze dne 20. prosince 2012 o moratoriu

¹ Přijaté texty, P7_TA(2013)0575.

² Úř. věst. C 236 E, 12.8.2011, s. 69.

³ Přijaté texty, P7_TA(2014)0252.

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2014)0259.

⁵ Úř. věst. C 153 E, 31.5.2013, s. 115.

⁶ Přijaté texty, P8_TA(2014)0013.

⁷ Úř. věst. C 33 E, 5.2.2013, s. 165.

⁸ Přijaté texty, P7_TA(2013)0274.

- na používání trestu smrti¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 11. března 2014 o celosvětovém vymýcení mučení²,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 17. června 2010 o provádění nařízení Rady (ES) č. 1236/2005 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání³,
 - s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325, 1820, 1888, 1889 a 1960 o ženách, míru a bezpečnosti,
 - s ohledem na zprávu o ukazatelích EU pro účely komplexního přístupu k provádění rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a 1820 o ženách, míru a bezpečnosti ze strany EU, která byla přijata Radou dne 13. května 2011,
 - s ohledem na obecné zásady v oblasti podnikání a lidských práv: provádění rámce „Chránit, dodržovat a napravovat“, schválené v rezoluci Rady OSN pro lidská práva č. 17/4 ze dne 16. června 2011,
 - s ohledem na obecné pokyny pro odvětví informačních a komunikačních technologií pro provádění obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv, které Komise zveřejnila dne 17. června 2013,
 - s ohledem na usnesení Rady pro lidská práva OSN ze dne 26. června 2014 vyzývající k vytvoření mezivládní pracovní skupiny s neomezeným složením, jež bude pověřena „vypracováním mezinárodně právně závazného nástroje, který by v rámci mezinárodního práva v oblasti lidských práv upravoval činnost nadnárodních společností a dalších podniků“,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o sociální odpovědnosti podniků v mezinárodních obchodních dohodách⁴,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 14. února 2006 o doložce o lidských právech a demokracii v dohodách Evropské unie⁵,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o lidských právech, sociálních a environmentálních normách v mezinárodních obchodních dohodách⁶,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o politikách mezinárodního obchodu v kontextu naléhavých otázek spojených se změnou klimatu⁷,
 - s ohledem na závěry Rady ze dne 14. května 2012 na téma „Zvýšení dopadu rozvojové politiky EU: agenda pro změnu“,

¹ A/RES/67/176.

² Přijaté texty, P7_TA(2014)0206.

³ Úř. věst. C 236 E, 12.8.2011, s. 107.

⁴ Úř. věst. C 99 E, 3.4.2012, s. 101.

⁵ Úř. věst. C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

⁶ Úř. věst. C 99 E, 3.4.2012, s. 31.

⁷ Úř. věst. C 99 E, 3.4.2012, s. 94.

- s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2014 o EU a globálním rámci pro rozvoj po roce 2015¹,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 10. října 2013 o diskriminaci na základě příslušnosti ke kastě²,
 - s ohledem na společné sdělení Komise a místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 5. března 2014 nazvané „Zodpovědné získávání nerostných surovin pocházejících z oblastí postižených konfliktem a vysoce rizikových oblastí: úsilí o vytvoření integrovaného přístupu EU“ (JOIN(2014)0008),
 - vzhledem k Úmluvě OSN proti korupci (UNCAC);
 - s ohledem na své usnesení ze dne 8. října 2013 o korupci ve veřejném a soukromém sektoru: dopad na lidská práva ve třetích zemích³,
 - s ohledem na závěry Rady o komplexním přístupu EU ze dne 12. května 2014,
 - s ohledem na své doporučení Radě ze dne 18. dubna 2013 k zásadě OSN „odpovědnost za ochranu“ (R2P)⁴,
 - s ohledem na článek 52 a čl. 132 odst. 2 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a na stanoviska Výboru pro rozvoj a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A8-0023/2015),
- A. vzhledem k tomu, že článek 21 Smlouvy o Evropské unii (SEU) posílil závazky EU týkající se rozvoje společné zahraniční a bezpečnostní politiky řízené zásadami demokracie, právního státu, univerzality a nedělitelnosti lidských práv a základních svobod, úcty k lidské důstojnosti, rovnosti a solidarity, prosazování mezinárodního práva a spravedlnosti s ohledem na zásady Charty OSN, Listiny základních práv Evropské unie a mezinárodního práva; vzhledem k tomu, že v souladu s článkem 6 SEU „Unie přistoupí k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod“;
- B. vzhledem k tomu, že článek 207 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) stanoví, že společná obchodní politika má vycházet ze zásad a cílů vnější činnosti Unie;
- C. vzhledem k tomu, že úcta k všeobecně platným a nedělitelným lidským právům a jejich podpora a ochrana jsou jádrem zahraniční a bezpečnostní politiky EU; vzhledem k tomu, že univerzality lidských práv je vážně ohrožena řadou autoritářských režimů, zejména na mnohostranných fórech;
- D. vzhledem k tomu, že více než polovina obyvatel světa žije stále v nedemokratických režimech a že svoboda na celém světě v posledních letech stále více upadá;

¹ Přijaté texty, P8_TA(2014)0059.

² Přijaté texty, P7_TA(2013)0420.

³ Přijaté texty, P7_TA(2013)0394.

⁴ Přijaté texty, P7_TA(2013)0180.

- E. vzhledem k tomu, že demokratické režimy se vyznačují nejen pořádáním voleb, ale i dodržováním právního státu, svobody projevu, dodržováním lidských práv, nezávislým systémem soudů a nestrannou správou;
- F. vzhledem k tomu, že důvěryhodnost EU se v rámci jejích vnějších vztahů a na mezinárodním poli zvýší, bude-li ve svých vnitřních a vnějších politikách důsledněji zohledňovat problematiku demokracie a lidských práv;
- G. vzhledem k tomu, že nová místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka Unie pro zahraniční záležitosti a bezpečnostní politiku uvedla, že lidská práva budou patřit mezi její absolutní priority a že má v úmyslu stav lidských práv používat jako ukazatel ve všech svých kontaktech se třetími zeměmi; vzhledem k tomu, že taktéž opětovně potvrdila, že EU je odhodlána prosazovat lidská práva ve všech oblastech zahraničních vztahů, a to bezvýjimečně; vzhledem k tomu, že přijetí nového akčního plánu EU pro lidská práva a demokracii a obnovení mandátu zvláštního zástupce EU pro lidská práva se dostanou na program jednání EU na začátku roku 2015;
- H. vzhledem k tomu, že dne 23. června 2014 Rada přijala výroční zprávu EU o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2013, která zahrnuje celý první rok uplatňování strategického rámce a akčního plánu EU pro lidská práva a demokracii; vzhledem k tomu, že rok 2013 byl taktéž prvním uceleným rokem výkonu nového mandátu zvláštního zástupce Evropské unie pro lidská práva; vzhledem k tomu, že úkolem nositele této funkce by mělo být pomáhat Unii koordinovat její činnost tak, aby její snaha prosazovat dodržování lidských práv všude na světě, a zejména práv žen, byla zřetelnější a viditelnější;
- I. vzhledem k tomu, že výroční zpráva EU o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2013 a následující události, k nimž došlo v období, které již zpráva nepokrývá, důrazně připomínají vysoký počet obětí v důsledku porušování lidských práv; vzhledem k tomu, že kvůli porušování lidských práv ve třetích zemích vznikají EU nepříznivé důsledky, neboť je povinna reagovat na případy, kdy porušování lidských práv a absence legitimní demokratické účasti občanů vedou k nestabilitě, zhroucení států, humanitárním krizím a ozbrojeným konfliktům;
- J. vzhledem k tomu, že závazek EU prosazovat účinný multilateralismus, v němž ústřední roli hraje OSN, je nedílnou součástí vnější politiky Unie a vychází z přesvědčení, že multilaterální systém založený na univerzálních pravidlech a hodnotách je nejvhodnějším nástrojem k řešení celosvětových krizí, náročných úkolů a hrozeb;
- K. vzhledem k tomu, že EU a její členské státy jsou od prvopočátku věrnými spojenci Mezinárodního trestního soudu (ICC), jemuž poskytují finanční, politickou, diplomatickou a logistickou podporu, prosazují všeobecnou platnost Římského statutu a hájí bezúhonnost tohoto soudu v zájmu posílení jeho nezávislosti;
- L. vzhledem k tomu, že Parlament ve svém usnesení ze dne 17. července 2014 potvrdil, že rozhodně podporuje změny Římského statutu Mezinárodního trestního soudu přijaté v Kampale, včetně úprav týkajících se zločinu agrese, a všechny členské státy EU vyzval, aby tyto změny ratifikovaly a zapracovaly je do svých vnitrostátních právních předpisů; vzhledem k tomu, že úpravy týkající se zločinu agrese přispějí k dodržování zásad právního státu na mezinárodní úrovni a k světovému míru a bezpečnosti tím, že

budou odrazovat od nezákonného použití síly, a tak aktivně přispívat k prevenci takových zločinů a k upevnění trvalého míru;

- M. vzhledem k tomu, že 59. zasedání Komise OSN pro postavení žen, které se uskuteční v New Yorku od 9. do 20. března 2015, se soustředí na opatření, která je třeba přijmout v návaznosti na Pekingské prohlášení a Pekingskou akční platformu, včetně stávajících problémů, které brání jejich realizaci, a tak dosažení rovnoprávného postavení žen a mužů a emancipaci žen, a dále na příležitosti, které pro genderovou rovnoprávnost a emancipaci žen nabízí program rozvojových cílů tisíciletí v období po roce 2015;
- N. vzhledem k tomu, že bezplatné základní vzdělání pro všechny děti je základním právem, které stanoví Úmluva OSN o právech dítěte z roku 1989; vzhledem k tomu, že vzdělání dětí a dospělých pomáhá snižovat chudobu a dětskou úmrtnost a podporuje osvědčené postupy v oblasti životního prostředí; vzhledem k tomu, že přístup ke vzdělání pro všechny je svou podstatou spojen s cílem rozvojových cílů tisíciletí v oblasti rovnosti pohlaví, zejména pokud jde o dokončení základního cyklu vzdělání; vzhledem k tomu, že tohoto cíle nebylo ještě zdaleka dosaženo;
- O. vzhledem k tomu, že mezi nejzranitelnější společenské skupiny v době ozbrojeného konfliktu patří ženy a děti, včetně žen a dětí z řad uprchlíků, žadatelů o azyl a osob bez státní příslušnosti a vzhledem k tomu, že se výrazně zvyšují rizika, jimž musí během humanitárních krizí čelit dospívající dívky z řad vysídlených osob;
- P. vzhledem k tomu, že veškeré formy diskriminace žen a násilí páchaného na ženách, včetně sexuálního zneužívání, mrzačení ženských pohlavních orgánů, nuceného sňatku, tzv. zločinů ze cti, komerčního sexuálního vykořisťování žen a domácího násilí, by nikdy neměly být ospravedlňovány jakýmkoli politickými, sociálními, náboženskými nebo kulturními důvody nebo na základě všeobecně rozšířených či kmenových tradic;
- Q. vzhledem k tomu, že existuje jasná spojitost mezi korupcí a porušováním lidských práv; vzhledem k tomu, že korupce ve veřejném a soukromém sektoru vytváří a zhoršuje nerovnost a diskriminaci, a brání tak rovnému požívání občanských, politických, hospodářských, sociálních a kulturních práv; vzhledem k tomu, že je prokázáno, že korupce je často spojena s porušováním lidských práv, zneužíváním pravomocí a nedostatečnou odpovědností vůči veřejnosti;
- R. vzhledem k tomu, že pracovní a odborová práva jsou na celém světě vystavena vážným útokům a že způsoby fungování podniků mají zásadní dopad na práva pracovníků, komunit a spotřebitelů v Evropě i jinde ve světě; vzhledem k tomu, že mezinárodní právní předpisy v oblasti lidských práv stanoví, že státy jsou povinny chránit lidská práva, dále zajistit, aby podniky v jejich jurisdikci neporušovaly tato práva, a zaručit, aby oběti měly k dispozici účinné nápravné prostředky;
- S. vzhledem k tomu, že podnikatelské prostředí hraje významnou úlohu při podpoře lidských práv, a vzhledem k tomu, že tyto snahy jsou velmi žádoucí a měly by být podporovány ze strany orgánů veřejné správy na celém světě; vzhledem k tomu, že podpora lidských práv by měla být považována za platformu ke spolupráci mezi vládou a soukromým sektorem;

- T. vzhledem k tomu, že zvláštní pobídkový režim pro udržitelný rozvoj a řádnou správu věcí veřejných (GSP+) používaný pro třetí země vyžaduje doložku o dodržování mezinárodních úmluv o lidských právech a o pracovních právech;
- U. vzhledem k tomu, že článek 16 Všeobecné deklarace lidských práv stanoví, že plnoletí muži a ženy mají právo bez jakéhokoli omezení z důvodů rasové, národnostní nebo náboženské příslušnosti uzavřít sňatek a založit rodinu a že požívají stejných práv v manželství a při jeho rozvázání, a že do manželství se vstupuje pouze na základě svobodného a plného souhlasu budoucích manželů;
- V. vzhledem k tomu, že článek 14 Všeobecné deklarace lidských práv uznává právo každé osoby vyhledat azyl v jiných zemích z důvodu perzekuce; vzhledem k tomu, že podle Úmluvy OSN o právním postavení uprchlíků mají všichni uprchlíci nárok na zvláštní ochranu a že žádný stát nemůže uprchlíka vyhostit ani vrátit na území, kdy je pronásledován nebo kde je ohrožen jeho život nebo svoboda;
- W. vzhledem k tomu, že článek 18 Všeobecné deklarace lidských práv zakotvuje svobodu myšlení, svědomí a náboženství; vzhledem k tomu, že prudce narůstá množství incidentů týkajících se svobody náboženství nebo víry a je to mimo jiné důsledkem stále většího počtu konfliktů s náboženským rozměrem;
- X. vzhledem k tomu, že článek 25 Všeobecné deklarace lidských práv OSN stanoví právo každého „na takovou životní úroveň, která by byla s to zajistit jeho zdraví a blahobyt i zdraví a blahobyt jeho rodiny“, v níž mateřství a dětství mají nárok na zvláštní péči, počítajíc v to zejména lékařskou péči; vzhledem k 25. výročí Úmluvy OSN o právech dítěte, která je nejrozsáhleji ratifikovanou úmluvou o lidských právech; vzhledem k tomu, že usnesení Rady OSN pro lidská práva č. 26/28 vyzývá k tomu, aby se následující zasedání sociálního fóra Rady OSN pro lidská práva věnovalo dostupnosti léků v souvislosti s právem každého člověka na dosažení co nejvyšší úrovně tělesného a duševního zdraví; vzhledem k tomu, že Světová zdravotnická organizace (WHO) konstatuje, že dosažení co nejvyšší úrovně zdraví je jedním ze základních práv každého člověka bez ohledu na rasu, náboženství a hospodářské nebo společenské postavení;
- Y. vzhledem k tomu, že důsledky změny klimatu, jako jsou rostoucí teploty, zvyšující se hladina moří a extrémní povětrnostní podmínky, umocní problémy ohrožující světovou stabilitu, což s sebou nese riziko vážného porušování lidských práv;
- Z. vzhledem k tomu, že přístup k nezávadné pitné vodě a hygienickým podmínkám je lidským právem, které vychází z práva na přiměřenou životní úroveň, a je neoddělitelně spjata s právem na co nejvyšší možnou úroveň fyzického a duševního zdraví a s právem na život a lidskou důstojnost; vzhledem k tomu, že přibližně 2,6 miliardy lidí, tedy polovina rozvojového světa, nemá ani „vylepšenou“ latrínu a že 1,1 miliardy lidí nemá přístup k žádnému druhu pitné vody;
- AA. vzhledem k tomu, že tato zpráva je odpovědí na výroční zprávu EU o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2013 přijatou Radou a přináší progresivní analýzu činností EU v této příslušné politické oblasti; vzhledem k tomu, že Evropský parlament ve svých usneseních o předchozích výročních zprávách a o přezkumu strategie EU v oblasti lidských práv zdůraznil, že je nutné se nepřetržitě zamýšlet nad vlastními postupy v souvislosti se začleňováním problematiky lidských práv do svých činností, nad opatřeními, která jsou přijímána v návaznosti na jeho usnesení o naléhavých

případech porušování demokracie, lidských práv a zásad právního státu a nad sledováním dodržování doložek o demokracii a lidských právech ve všech dohodách, které uzavírá EU se třetími zeměmi;

Stěžejní význam ochrany lidských práv v rámci vnějších politik EU

1. připomíná, že v preambuli Listiny základních práv Evropské unie se uvádí, že EU „staví do středu své činnosti jednotlivce a lidskou důstojnost“;
2. vyzývá orgány EU a členské státy, aby ochranu lidských práv vnímaly v rámci vztahů EU se všemi třetími zeměmi, včetně svých strategických partnerů, jako záležitost zásadního významu, a aby k ní jako takové přistupovaly v rámci všech jednání a prohlášení na vysoké úrovni; poukazuje na důležitost účinného, důsledného a soudržného provádění politiky EU v oblasti lidských práv v souladu s jednoznačnými závazky stanovenými v článku 21 SEU a ve strategickém rámci EU pro lidská práva a demokracii; oceňuje postoj nové místopředsdkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční záležitosti a bezpečnostní politiku, která jasně uvedla, že se o dodržování těchto zásad bude přímo zasazovat;
3. zdůrazňuje, že je důležité, aby členské státy EU vystupovaly jednotně při prosazování nedělitelnosti, nedotknutelnosti a univerzálnosti lidských práv, a zejména při prosazování ratifikace všech mezinárodních nástrojů pro ochranu lidských práv, které stanovila Organizace spojených národů; vyzývá EU k prosazování nedělitelnosti a nedotknutelnosti lidských práv, včetně těch, jež jsou obsažena v Mezinárodním paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech v souladu s článkem 21 SEU; vyzývá EU, aby i nadále kladla důraz na dodržování univerzálních standardů lidských práv při přijímání závazků vůči třetím zemím a regionálním organizacím v rámci politických rozhovorů a rozhovorů na téma lidských práv a v rámci obchodních jednání;
4. vítá rozhodnutí Komise učinit vytvoření právního státu ústředním bodem procesu rozšiřování; naléhavě žádá EU, aby důsledně monitorovala provádění opatření, jimiž jsou v procesu rozšiřování chráněna lidská práva a práva osob, jež náležejí k menšinám;
5. varuje však před nežádoucími důsledky neustálého rozšiřování seznamu lidských práv a zahrnování ideologicky nebo politicky sporných záležitostí, neboť to by mohlo v konečném důsledku omezit obecnou podporu samotné myšlenky univerzálnosti a nedělitelnosti lidských práv;
6. vyzdvihuje skutečnost, že kromě lidského utrpení by měla EU rovněž přihlídnout k následkům porušování lidských práv, neboť nejsou-li respektována lidská práva a není-li dostatečně zajištěna zákonem stanovená demokratická účast občanů, vede to k nestabilitě, hroucení států, humanitárním krizím a ozbrojeným konfliktům, tj. jevům, které oslabují snahy, jež EU v rámci své rozvojové politiky vyvíjí, a jevům, které EU a její členské státy nutí přijímat opatření v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky; vítá v této souvislosti nedávné snahy EU o to, aby se porušování lidských práv začlenilo mezi ukazatele systému včasného varování propojeného s přijímáním protikrizových opatření; vyzývá však k radikálnějším preventivním opatřením a naléhavě žádá místopředsdkyni Komise, vysokou představitelku, a členské státy, aby pro oblast lidských práv vytvořily protikrizový mechanismus, který by byl zakomponován do komplexního přístupu EU vůči vnějším konfliktům a krizím a který by byl součástí nastávající revidované evropské bezpečnostní strategie;

7. má za to, že by EU a její delegace měly identifikovat počáteční varovné příznaky, jako je například útlak menšin a porušování lidských práv, jež nasvědčují vzniku možných konfliktů a humanitárních katastrof; vyzývá EU, aby vypracovala osvědčené postupy pro prosazování a ochranu lidských práv v období po katastrofě či konfliktu, jež by zvláště zohlednily situaci zdravotně postižených osob, žen a dětí a jiných zranitelných skupin poskytováním údajů a přijímáním náležitých opatření konkrétně určených osobám se zdravotním postižením, vypracovaným plánům pro snížení rizika katastrof, které zohledňují osoby se zdravotním postižením, odbornou přípravou všech příslušných pracovníků ve službách a podíl dostupných nouzových obydlí a míst pro zmírnění následků katastrof. A tyto osvědčené postupy by se zaměřovaly na prosazování lidských práv v rámci úsilí o odstraňování následků pohrom, obnovu a rekonstrukci a současně by dodržovaly humanitární zásady lidskosti, nestrannosti, neutrality a nezávislosti a přístup k humanitární pomoci založený na potřebách;
8. vybízí EU, aby zajistila synergie mezi možnostmi podpory, které nabízí nástroj zajišťující stabilitu, finanční nástroj pro demokracii a lidská práva a Evropská nadace pro demokracii;
9. vyjadřuje své hluboké znepokojení nad vzrůstajícím počtem případů závažného porušování lidských práv v důsledku terorismu po celém světě; poukazuje na zveřejněnou zprávu z roku 2014, v níž se uvádí, že teroristická činnost narostla v letech 2012 až 2013 o 62 % a že počet zemí, v nichž došlo v důsledku terorismu k více než 50 úmrtím, se zvýšil z 15 na 24; s odkazem na nárůst teroristické činnosti naléhavě žádá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ), aby lépe a účinněji spolupracovaly s vládami při boji proti všem formám terorismu;
10. konstatuje, že popírání genocidy a dalších zločinů proti lidskosti, stejně jako aktů rasismu, xenofobie nebo náboženské nenávisti, představují jasné porušení lidských práv a základních svobod, a jako takové by mělo být odsouzeno;
11. vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise Fredericu Mogheriniovou a ministry zahraničí EU, aby na pořad jednání Rady pro zahraniční záležitosti pravidelně zařazovali diskusi týkající se úsilí EU o propuštění obránců lidských práv, novinářů, politických aktivistů a dalších osob, které pokojně vykonávají svá práva;

Výroční zpráva EU o stavu lidských práv a demokracie ve světě jako nástroj pro podávání zpráv o politice EU v oblasti lidských práv a demokracie

12. oceňuje, že Rada přijala výroční zprávu EU o stavu lidských práv a demokracie ve světě v roce 2013; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby se zavázala, že se v budoucnu zúčastní dvou zvláštních zasedání, která se na téma politiky EU v oblasti lidských práv a demokracie každoročně konají v rámci parlamentního plenárního zasedání, a že při těchto rozpravách bude prezentovat zprávu EU a reagovat na zprávu Parlamentu;
13. s politováním konstatuje, že Komise nereagovala písemně na výše uvedené usnesení Parlamentu k Výroční zprávě o stavu lidských práv a demokracii ve světě v roce 2012, a domnívá se, že takové písemné reakce jsou mimořádně důležité pro interinstitucionální spolupráci na této problematice a nelze je nahradit rozpravou na plenárním zasedání,

kteřá neumožňuje věnovat více času úvahám a systematickým odpovědím na všechny body předložené Parlamentem;

14. vyjadřuje ESVČ a Komisi uznání za komplexní a přehledný způsob podávání informací o činnosti EU, k níž v příslušném období došlo; opětovně však uvádí, že zejména pro zprávy z jednotlivých zemí by měl existovat přehled klíčových pozitivních i negativních trendů, který by umožňoval vyhodnotit účinnost opatření EU; poukazuje na to, že důkladnější informování veřejnosti založené především na zjištěných prioritách a ukazatelích v doposud důvěrných strategiích EU pro jednotlivé země v oblasti lidských práv by podpořilo větší soudržnost v prosazování ochrany lidských práv jako podmínky dohod a v posuzování dopadu politik EU na stav lidských práv;
15. je i nadále přesvědčen, že orgány a instituce EU by měly společně usilovat o zlepšení podoby Výroční zprávy o stavu lidských práv a demokracie v světě, a umožnit tak, aby tyto zprávy působily na širokou veřejnost a nadále zůstaly komplexním mechanismem pro podávání zpráv o provádění strategického rámce a akčního plánu EU pro lidská práva a demokracii; opakuje, že je připraven aktivně a konstruktivně s orgány a institucemi EU spolupracovat při vypracovávání budoucích zpráv; opakovaně požaduje, aby do výroční zprávy byl zahrnut oddíl týkající se provádění akčního plánu členskými státy;

Uplatňování strategického rámce a akčního plánu EU

16. opakuje, že vítá strategický rámec a akční plán EU pro lidská práva a demokracii, které Rada přijala v roce 2012, jako důležitý milník v hledání nových možností při rozvíjení politik, kterým se zároveň opětovně potvrzuje závazek EU, jež v rámci Smlouvy přijala v souvislosti se začleněním tématu lidských práv do všech vnějších politik EU bez výjimky;
17. připomíná, že lidská práva se stala hlavní součástí vnější činnosti EU a skutečným základem její identity v jejích dvoustranných, vícestranných a institucionálních vztazích;
18. oceňuje úsilí ESVČ a Komise o informování Evropského parlamentu o provádění prvního akčního plánu EU pro lidská práva a demokracii; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku a ESVČ, aby zapojily členské státy, Komisi, Parlament, regionální a mezinárodní organizace a občanskou společnost do přezkumu a konzultací, na jejichž základě bude přijat nový akční plán, jež vejde v platnost na začátku roku 2015; vítá, že se diskutuje o tom, že cíle nového akčního plánu by měly být lépe rozděleny podle důležitosti a o zlepšení jasnosti, účinnosti a soudržnosti tohoto nástroje vnější politiky EU, ovšem varuje, aby nedošlo k tomu, že nový akční plán bude mít menší rozsah a bude méně ambiciózní z hlediska začlenění ochrany lidských práv do všech politik EU;
19. podporuje vlastnictví vnější politiky EU v oblasti lidských práv a jejích různých nástrojů ze strany všech subjektů vnější činnosti EU a průřezové zohlednění lidských práv všemi těmito subjekty zejména při organizování pravidelného školení příslušných úředníků v oblasti lidských práv;
20. velmi mu leží na srdci dodržení závazku uvedeného ve strategickém rámci, totiž že EU zařadí lidská práva na přední místo ve svých vztazích se všemi třetími zeměmi, včetně

strategických partnerů; naléhavě proto vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, a ESVČ, aby dodržování tohoto závazku věnovaly pečlivou pozornost a aby zajistily, že záležitosti týkající se lidských práv a demokracie budou figurovat v rámci vztahů se strategickými partnery EU v tak významných situacích, jako jsou schůzky na nejvyšší úrovni a závěry Rady; dále doporučuje, aby ve všech případech, kdy dojde k hrubému porušení lidských práv ze strany partnerské země, s níž byla uzavřena dohoda, EU přijala účinnější opatření k uplatnění příslušných sankcí, jak stanoví doložky o lidských právech v rámci dohod, včetně případného (dočasného) pozastavení provádění příslušné dohody;

21. vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, aby koordinovaně se všemi členy Komise vypracovala návrh programu, který začlení lidská práva do různých činností EU, zejména do oblastí rozvoje, migrace, životního prostředí, zaměstnanosti, ochrany údajů na internetu, obchodu, investic, technologií a podnikání;
22. vítá, že místopředsedkyně Komise, vysoká představitelka veřejně uvedla, že je zapotřebí přezkoumat strategii EU vůči všem jejím strategickým partnerům, jako jsou Čína a Rusko, a vyzývá ji, aby po dobu výkonu svého úřadu přikládala prioritní význam lidským právům v těchto zemích a vysvětlovala, že hrubé porušování lidských práv ohrožuje dvoustranné vztahy mezi EU a jejími strategickými partnery;

Mandát zvláštního zástupce EU pro lidská práva

23. uznává význam mandátu svěřeného vůbec prvnímu zvláštnímu zástupci EU pro lidská práva a oceňuje stávajícího zástupce za dosavadní vykonanou práci; vyzývá zvláštního zástupce EU pro lidská práva, aby i nadále zviditelňoval a zvyšoval angažovanost EU v rámci mnohostranných a regionálních mechanismů v oblasti lidských práv (OSN, Rady Evropy, Organizace pro bezpečnostní spolupráci v Evropě, Sdružení národů jihovýchodní Asie, Africké unie, Organizace islámské spolupráce), aby prosazoval klíčové tematické priority EU, jež jsou obsaženy v nedávno přijatých obecných zásadách EU týkajících se ochrany lidských práv, aby usiloval o posílení úlohy občanské společnosti po celém světě a přispíval k soudržnosti, ucelenosti, komplexnosti a účinnosti politiky EU v oblasti lidských práv a aby usiloval o vyvážení prostředků veřejné a tiché diplomacie; uznává, že je třeba více zviditelnit funkci zvláštního představitele pro lidská práva, který musí mít právo iniciativy a právo veřejně vystupovat a opírat se o různé útvary v rámci orgánů Evropské unie s cílem zajistit řádnou koordinaci;
24. vyzývá Radu, aby spolupráci se zvláštním zástupcem EU pro lidská práva systematicky a principiálně začleňovala do mandátu budoucích zvláštních zástupců EU pro jednotlivé zeměpisné oblasti;
25. žádá, aby byla funkce zvláštního zástupce EU pro lidská práva zachována, aby mohla získat stálý status s odpovídajícími zdroji k naplnění jejího poslání, včetně využívání prostředků veřejné diplomacie;

Vnitřní/vnější soudržnost politiky EU v oblasti lidských práv a demokracie

26. zdůrazňuje, že politika EU v oblasti lidských práv musí důsledně dodržovat závazky stanovené Smlouvami, zajistit soudržnost mezi vnitřními a vnějšími politikami a vyhýbat se uplatňování dvojích norem; vyzývá proto Radu EU pro zahraniční věci, aby

přijala závěry týkající se lidských práv v rámci vztahů se strategickými partnery; v této souvislosti vyzývá, aby se pro členské státy a úředníky EU stanovily minimální normy pro to, na které aspekty dodržování lidských práv musí klást při jednání se strategickými partnery a protějšky bezpodmínečný důraz a mít přitom na zřeteli okolnosti, v jakých se každá země nachází;

27. zdůrazňuje, že soudržný postup EU vůči třetím zemím je podmínkou pro její důvěryhodnost, tedy i pro její efektivnost, a že rozdílnost a nesoulad poškozují efektivnost jejích kroků a její projevy v oblasti lidských práv tak někdy zůstávají nevyslyšeny; připomíná, že soudržnost zůstává navzdory různým vzniklým obtížím prioritním cílem ve vnější politice a že musí být ústředním bodem mandátu všech subjektů takové politiky;
28. má za to, že je zásadně zapotřebí, aby se požadavky v oblasti lidských práv, které si EU klade ve vztazích se třetími zeměmi, vztahovaly i na členské státy; v této souvislosti proto připomíná, že Evropský parlament přijímá výroční zprávu o situaci v oblasti základních práv v Evropské unii, kterou vypracoval Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci;
29. vyzývá ESVČ, aby posílila řízení, kontrolu a odpovědnost za řízení fondů EU určených na ochranu lidských práv;
30. poukazuje na značné problémy způsobené ruskou anexí Krymu a neustálou vojenskou přítomností Ruska ve východních částech Ukrajiny; zdůrazňuje, že tato politika agrese je pokračováním propadu Ruska k autoritářskému režimu, v němž se zhoršuje situace v oblasti lidských práv v zemi; zdůrazňuje, že Rusko nyní představuje pro EU „strategický problém“ a nesplňuje již kritéria strategického partnerství;
31. vyzývá EU, aby se účinně věnovala vnitřním problémům v oblasti lidských práv, jako je situace Romů, nakládání s uprchlíky a migranty, diskriminace LGBTI osob, vazební podmínky nebo svoboda sdělovacích prostředků v členských státech, s cílem zachovat důvěryhodnost a soudržnost své vnější politiky v oblasti lidských práv; s politováním konstatuje, že romská menšina je stále předmětem diskriminace, rasismu a sociálního vyloučení, a to jak v EU, tak v kandidátských zemích EU na Západním Balkáně a v Turecku; v této souvislosti konstatuje, že dodržování práv menšin je jednou z klíčových výzev, které Komise zahrнула do své strategie rozšíření na období 2014–2015;

Nástroje politiky EU v oblasti lidských práv

Strategie pro oblast lidských práv v jednotlivých zemích a úloha delegací EU

32. oceňuje, že ESVČ úspěšně dokončila první kolo lidskoprávních strategií pro jednotlivé země, které byly vypracovány tak, aby kladly silný důraz na odpovědnost delegací EU; s politováním však pohlíží na stále nedostatečnou transparentnost obsahu strategií pro jednotlivé země a na chybějící informace, které by byly v této věci řádně poskytovány Evropskému parlamentu, a opětovně vyzývá ke zveřejnění alespoň hlavních priorit strategií pro jednotlivé země a ke zpřístupnění strategií pro Parlament ve vhodné podobě tak, aby měl určitou míru dohledu; vybízí ESVČ, aby zavedla ukazatele pro posuzování účinnosti těchto strategií a aby kapitoly výroční zprávy o stavu lidských práv a demokracie ve světě týkající se jednotlivých zemí pojímala explicitněji jako zprávy o provádění strategií pro příslušné země; připomíná závazek EU, jehož cílem je zajistit,

aby strategie pro jednotlivé země v oblasti lidských práv byly zohledněny na všech úrovních tvorby politiky týkající se třetích zemí, včetně lidských práv a politických dialogů;

33. zdůrazňuje, že je nutné, aby delegace EU vypracovaly návrh výroční zprávy o svých činnostech v oblasti lidských práv;
34. oceňuje, že již byla téměř dokončena síť kontaktních míst a styčných úředníků pro problematiku lidských práv, na něž se v rámci delegací EU budou moci ochránci lidských práv obracet; vyzývá místopředsedkyni Komise, vysokou představitelku, a ESVČ, aby vypracovaly pro tyto úředníky jasné operační pokyny, pokud jde o jejich úlohu v rámci delegací, a umožnily jim tak plně realizovat svůj potenciál, aby vytvořily spolehlivé normy a předešly nesrovnalostem mezi jednotlivými delegacemi EU;
35. vybízí k posílení spolupráce mezi diplomatickými sítěmi členských států a delegacemi EU ve světě s cílem přispět k úvahám pracovních skupin o lidských právech ve třetích zemích;
36. vyzývá ESVČ, aby zajistila, že na všech setkáních mezi EU a třetími zeměmi, včetně zasedání Rady pro spolupráci/Rady přidružení, budou zmíněny případy vězněných obránců lidských práv; trvá na tom, aby součástí všech strategií EU vůči třetím zemím v oblasti lidských práv byl oddíl týkající se vězněných obránců práv;
37. připomíná závazek týkající se začlenění problematiky lidských práv do všech posouzení dopadu EU; trvá na tom, že tento závazek je důležitý, neboť zajišťuje, aby EU dodržovala, chránila a plnila lidská práva a aby její vnější politiky a činnosti byly koncipovány a prováděny s cílem konsolidovat lidská práva v zahraničí; vyzývá EU, aby v rámci lepších konzultací a koordinace s občanskou společností a orgány EU zlepšila kvalitu a systematičnost svých posouzení dopadů v oblasti lidských práv;

Dialogy a konzultace na téma lidských práv

38. opakuje, že je zastáncem dialogů věnovaných otázkám lidských práv jakožto nástroje EU pro její politiku v oblasti lidských práv za předpokladu, že samy o sobě nejsou cílem, ale prostředkem k zajištění konkrétních závazků a výsledků protistrany; uznává, že je důležité vést dialog zaměřený konkrétně na lidská práva zejména se zeměmi, které mají s ochranou lidských práv vážné problémy; zdůrazňuje však, že pokud dialog na téma lidských práv nevede k pozitivním výsledkům, musí EU vyvodit jasné politické závěry v důsledku toho, že protistrana nemá dostatek ochoty zapojit se v dobré víře nebo se nechce zavázat k reformě, a kládá důraz na veřejnou diplomacii s cílem zajistit, aby důvěryhodnost politiky EU v oblasti lidských práv nebyla v očích veřejnosti ohrožena; dále varuje, aby nedošlo k tomu, že se diskuse o lidských právech vytratí z politických dialogů na vysoké úrovni; trvá na tom, aby EU jasně, odpovědně a transparentně zmiňovala jednotlivé případy ohrožených nebo vězněných obránců lidských práv a politických vězňů; vyzývá k tomu, aby byly případy hrubého porušení lidských práv učiněny hlavním tématem politického dialogu na všech úrovních;
39. naléhavě žádá ESVČ, aby vypracovala komplexní mechanismus přezkumu, který napomůže hodnocení dialogů v souvislosti s neúspěchem při dosahování významných a hmatatelných výsledků; dále naléhavě žádá EU, aby posílila svůj mechanismus kritérií s cílem napomoci měření úspěchu a zefektivnit dialog, což by přispělo k tomu, aby se

země, jež mají vážné problémy s lidskými právy, přiblížily mezinárodním normám v oblasti lidských práv; naléhavě žádá EU, aby například v souvislosti s neúspěchem dialogu o lidských právech mezi EU a Čínou či s nedávným vývojem událostí v Hongkongu dosáhla významných a hmatatelných výsledků a přehodnotila svou strategii v oblasti lidských práv a přijala soudržnější, jednotnější a strategický přístup k otázce lidských práv;

40. vyjadřuje politování, že vzhledem k různorodosti struktur, formátů, periodicity, metod a důvěrnosti výměn neexistuje skutečný mechanismus sledování a posuzování těchto dialogů a nejsou ani k dispozici příslušné ukazatele pokroku; doporučuje objasnit cíle každého dialogu a provést hodnocení výsledků na základě konzultace s Evropským parlamentem;
41. naléhavě vyzývá ESVČ, aby se i nadále zabývala všemi zeměmi, s nimiž vede v současné době dialogy o lidských právech, vyžadovala po příslušných orgánech konkrétní závazky a aby se pravidelně zabývala jejich požadavky vznesenými v průběhu konzultací;

Obecné zásady EU týkající se lidských práv

42. vítá, že Rada v roce 2013 přijala obecné zásady EU týkající se lidských práv lesbických, gay, bisexuálních, transgender a intersexuálních osob a obecné zásady EU týkající se svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení a v roce 2014 pak obecné zásady EU týkající se svobody projevu na internetu i mimo něj;
43. připomíná, že přijetím obecných zásad nesmí být do systému lidských práv zavedena selektivnost, neboť hlavními zásadami musí zůstat zásady univerzality a nedělitelnosti; vyzývá Komisi, aby vyjasnila postup výběru problematik, na něž se vztahují obecné zásady, a aby za účasti Evropského parlamentu a subjektů občanské společnosti definovala výběrová kritéria;
44. vyzývá Komisi, aby doplnila obecné zásady a zajistila větší přehlednost tím, že harmonizuje obsah a formát obecných zásad, které by měly stanovit cíle, kritéria, prostředky, harmonogramy a ukazatele a zahrnovat pravidelné hodnocení; v této souvislosti připomíná, že Evropský parlament v nedávné době doporučil „účinné a na výsledek zaměřené“ provádění obecných zásad týkajících se mučení;
45. vyzývá k širšímu zapojení subjektů občanské společnosti do přípravy, hodnocení a přezkumu obecných zásad;
46. naléhavě žádá ESVČ a Radu, aby přijaly vhodná opatření za účelem provádění a vyhodnocování těchto zásad na úrovni jednotlivých zemí; vybízí ESVČ a členské státy, aby se věnovaly průběžným školícím a osvětovým činnostem mezi zaměstnanci ESVČ, delegacemi EU a diplomaty jednotlivých členských států s cílem zajistit, aby obecné zásady EU týkající se lidských práv měly při utváření faktických politik v příslušných místech kýžený efekt;

Opatření EU na podporu demokratizace a voleb

47. zdůrazňuje, že demokratické režimy se vyznačují nejen pořádáním voleb, ale i dodržováním právního státu, svobody projevu, dodržováním lidských práv, nezávislým systémem soudů a nestrannou správou; vyzývá Komisi a ESVČ, aby podpořily

demokratické procesy zahájené ve třetích zemích; v této souvislosti zdůrazňuje, že je důležité řídit se zprávami a doporučeními volebních pozorovatelských misí a používat je jako součást úsilí EU pro podporu demokracie v dané zemi a pověřit hlavního pozorovatele, aby vykonával zvláštní úlohu při následné kontrole nad plněním příslušných doporučení, přičemž tato opatření by měla být přirozenou součástí komplexního přístupu Parlamentu k poskytování demokratické podpory a měla by být prováděna za podpory stálých orgánů Parlamentu; upozorňuje na pozitivní úlohu, kterou mohou hrát volební pozorovatelské mise při zajišťování důvěryhodnosti EU jakožto partnera;

48. vyzývá EU, aby v zájmu podpory a konsolidace demokratizačních procesů pracovala i nadále na formulování osvědčených postupů v této oblasti; vybízí k vypracování strategických i operačních nástrojů, které by byly uplatňovány v prioritních oblastech, tak aby se opatření na podporu lidských práv a demokracie, včetně opatření na prevenci konfliktů a mediačních opatření, stala přirozenou, flexibilní a spolehlivou součástí přístupu EU;
49. zdůrazňuje, že politická přeměna a demokratizace musí být propojeny s dodržováním lidských práv, podporou spravedlnosti, transparentnosti, odpovědnosti, usmíření, právního státu a se zřízením demokratických institucí; vyzývá EU, aby systematicky podporovala svobodně a spravedlivě zvolené parlamenty; zdůrazňuje potřebu investovat do politického dialogu mezi vládnoucími a opozičními stranami;
50. připomíná, že po arabském jaru Evropská unie nově definovala svou politiku sousedství vůči jižnímu Středomoří a trvala na úloze občanské společnosti a na zásadě „více za více“, aby mohla rozvíjet pevnější partnerství se sousedy a podílet se na jejich reformách a demokratickém přechodu;
51. domnívá se, že základem vztahů EU s jakoukoli třetí zemí by měl být přístup ve smyslu „více za více“ podmíněný dosaženými výsledky a že EU by měla udělovat partnerským zemím rozšířený status pouze tehdy, jsou-li splněny jasné požadavky v oblasti lidských práv a demokracie, a že by neměla váhat s jeho zmrazením, jestliže tyto požadavky již nejsou plněny;
52. vyzývá k účelnému využívání nových technologií a internetu k co největšímu zpřístupnění informací o lidských právech a demokracii a o programech EU lidem po celém světě;
53. vítá činnost devíti delegací EU v pilotních zemích, která je zaměřena na zvýšení soudržnosti podpory demokracie v rámci vnějších vztahů EU a která byla zahájena na základě závěrů Rady z roku 2009 a 2010 a je stanovena ve strategickém rámci a akčním plánu EU pro lidská práva a demokracii z roku 2012;
54. žádá Komisi a ESVČ, aby posílila jejich koordinaci s Evropským parlamentem s ohledem na druhou generaci pilotních zemí, a zajistila tak, aby se zapojily všechny orgány a instituce EU a spojily své zkušenosti v zájmu účinného poskytování podpory demokracie ve třetích zemích;
55. blahopřeje Evropské nadaci pro demokracii k její efektivní práci při podpoře demokracie v našem sousedství a podporuje pečlivé rozšiřování jejího mandátu na další společnosti bojující za demokracii; v duchu solidarity a oddanosti vyzývá členské státy,

aby do rozpočtu uvedené nadace poskytly dostatečné finanční prostředky s cílem zajistit co nejpružnější a nejefektivnější podporu místním subjektům demokratických změn;

56. zdůrazňuje, že je důležité posilovat úlohu žen v oblasti prosazování lidských práv a demokratických reforem, podpory předcházení konfliktům a při upevňování politické účasti a zastoupení; v této souvislosti rovněž poukazuje na to, že je třeba zohlednit doporučení uvedená ve zprávách z volebních pozorovatelských misí EU o plné a rovnocenné účasti žen ve volebním procesu a v souladu s nimi jednat;
57. opětovně připomíná, že rozšíření bylo nejúspěšnějším demokratizačním krokem EU, a zdůrazňuje, že jednání s oblastí Západního Balkánu je stále hlavním nástrojem, jak pomoci těmto zemím vybudovat plnohodnotné demokratické společnosti;

Unijní podpora obránců lidských práv

58. vítá závěry Rady věnované obráncům lidských práv u příležitosti 10. výročí vydání obecných zásad EU týkajících se obránců lidských práv; dále vyjadřuje uznání Komisi za to, že ve zvýšené míře využívá finančních prostředků z evropského nástroje pro demokracii a lidská práva (EIDHR), aby poskytla granty mimořádné pomoci obráncům lidských práv, kteří čelí bezprostřednímu ohrožení, a vyzývá Komisi, aby stále hledala nové způsoby, jak je podpořit; v této souvislosti připomíná význam Evropské nadace pro demokracii jakožto nástroje na podporu a ochranu bojovníků za demokracii, bloggerů a novinářů po celém světě;
59. s politováním konstatuje, že všude ve světě je stále velmi rozšířeno pronásledování a marginalizace obránců lidských práv, zejména v zemích, které neakceptují univerzálnost lidských práv;
60. vyzývá EU, aby věnovala zvláštní pozornost problematice vězněných obránců lidských práv po celém světě a potřebě posílit kroky, které zajistí propuštění těchto osob, mimo jiné tím, že zřídí vnitřní pracovní skupinu Evropského parlamentu, která bude aktuálně informovaná o případech vězněných aktivistů na celém světě díky úzké spolupráci s občanskou společností;
61. opakuje svou výzvu určenou ESVČ, aby i nadále chránila nevládní organizace, obránce lidských práv, aktivisty z řad občanské společnosti, novináře a právní zástupce zvyšováním efektivity dialogů, které EU vede v oblasti lidských práv, a propagací tematických priorit EU i obecných zásad EU v oblasti lidských práv; v této souvislosti nabádá k pořádání kampaní zaměřených na obránce lidských práv, včetně ve vzdálenějších oblastech třetích zemí, čímž se napomůže uskutečňování politických cílů EU;
62. vyzývá ESVČ a Evropskou komisi, aby zajistily, že granty a další programy EU budou k dispozici nejen velkým nevládním organizacím, ale i k budování místních kapacit; proto naléhá na snižování byrokratické zátěže při zachování odpovědnosti při prováděcích a účetních postupech a podněcuje k tomu, aby se pozornost zaměřila na zvyšující se tlak represivních režimů na občanskou společnost; vyzývá k pragmatičtějšímu přístupu ke společnostem ve fázi přechodu k demokracii s cílem zajistit, aby byly podporovány příslušné organizace a jednotlivci;

63. žádá, aby se ESVČ a delegace EU zapojily do skutečného a pragmatického politického dialogu s obráncí lidských práv, jehož cílem bude nalezení nejlepších způsobů, jak posílit příznivé prostředí pro jejich práci; žádá, aby EU posílila svou aktivní diplomacii ve třetích zemích i postavení kontaktních míst pro lidská práva, aby tak začlenila lidská práva do každodenní politické práce příslušných delegací EU, a sice tím, že budou systematicky zmiňovat jména politických vězňů, zapojí se do sledování soudních procesů i návštěv ve věznicích a do následného sledování takových případů; zdůrazňuje potřebu, aby EU využila veřejnou diplomacii na podporu obránců lidských práv a aby se zasadila o propuštění uvězněných aktivistů činných v této oblasti; trvá na tom, aby se vrcholní představitelé EU, včetně vysoké představitelky, místopředsdkyně Komise, předsedy Rady, členů Komise, zvláštních zástupců EU a představitelů vlád členských států, systematicky setkávali zejména při svých cestách do zemí, v nichž je občanská společnost pod tlakem, s obráncí lidských práv;
64. vyzývá vysokou představitelku, místopředsdkyni Komise, a ministry zahraničních věcí EU, aby každoročně pořádali zasedání Rady pro zahraniční záležitosti věnované diskusi o úsilí EU směřujícímu k propuštění obránců lidských práv, novinářů, politických aktivistů a dalších osob, které pokojně vykonávají svá práva, a zvláštní pozornost aby byla věnována případům zmíněným v usneseních Evropského parlamentu týkajících se porušování lidských práv, demokracie a právního státu;

Unijní podpora všeobecných lidských práv a vícestranných organizací působících v oblasti lidských práv

65. připomíná závazek Parlamentu a jeho podvýboru pro lidská práva podpořit silný vícestranný lidskoprávní systém pod záštitou OSN, včetně Třetího výboru Valného shromáždění OSN, Rady pro lidská práva (UNHRC), Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva, i práci souvisejících specializovaných agentur OSN, jako je Mezinárodní organizace práce (MOP) a agentura pro zvláštní postupy OSN;
66. připomíná význam rozhodnutí přijatých Evropským soudem pro lidská práva a jejich provádění příslušnými zeměmi, pokud jde o dodržování a upevňování lidských práv jako základních hodnot a zásad;
67. připomíná svůj jednoznačný postoj v rámci své přítomnosti na schůzích Valného shromáždění OSN (UNGA), jak vyjádřil ve svém usnesení ze dne 7. února 2013 o prioritách EU v Radě OSN pro lidská práva, a považuje za nezbytné pokračovat v praxi vysílání delegace Evropského parlamentu na relevantní schůze Rady OSN pro lidská práva a zasedání Valného shromáždění OSN a vyjadřuje politování, že v roce 2014 byla tato praxe přerušena;
68. připomíná význam aktivní účasti EU ve všech lidskoprávních mechanismech OSN, především ve Třetím výboru Valného shromáždění OSN a Radě pro lidská práva; vybízí členské státy EU k naplňování tohoto cíle spoluprací na rezolucích a jejich iniciováním, aktivní účastí v diskusích a interaktivních dialozích a vydáváním prohlášení; vyjadřuje důraznou podporu meziregionálních iniciativ, které EU ve zvyšující se míře organizuje;
69. opět zdůrazňuje význam účinné koordinace a spolupráce mezi ESVČ, Komisí Parlamentem a členskými státy EU v otázkách týkajících se lidských práv; vybízí ESVČ, aby – zejména prostřednictvím delegací EU v New Yorku a Ženevě – dosáhla

pomocí včasných a věcných konzultací jednotnějšího postupu EU, aby tak jednomyslně prezentovala stanoviska Unie;

70. připomíná význam činnosti EU v Organizaci pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) v okamžiku, kdy tato organizace bilancuje 40 let své existence; vybízí k posílení vazeb mezi EU, OBSE a Radou Evropy;
71. připomíná rovněž význam práce vykonané v této oblasti Radou Evropy a nezbytnost, aby EU v souladu se Smlouvami rychle přistoupila k Evropské úmluvě o lidských právech;
72. znovu potvrzuje význam integrace práce, jež je vykonávána v New Yorku a Ženevě ve vztahu k Valnému shromáždění OSN, Třetímu výboru a Radě pro lidská práva OSN, do relevantních interních a externích činností EU, aby se tak zajistila soudržnost;

Politika EU v oblasti mezinárodního trestního soudnictví a Mezinárodního trestního soudu

73. opakuje svou plnou podporu práci Mezinárodního trestního soudu a jeho úloze ukončit beztrestnost pachatelů nejzávažnějších trestných činů před mezinárodním společenstvím a zjednat spravedlnost pro oběti válečných zločinů, zločinů proti lidskosti a genocidy; zůstává ostražitý, co se týče jakýchkoli pokusů zpochybnit jeho legitimitu nebo nezávislost; připomíná jeho zásadní úlohu v dvojitém procesu spravedlnosti a usmíření; naléhavě žádá EU a její členské státy, aby spolupracovaly se soudem a poskytovaly mu silnou diplomatickou a politickou podporu v dvoustranných vztazích a na všech fórech, včetně OSN; vyjadřuje své znepokojení nad tím, že některé z příkazů k zatčení nebyly dosud vykonány; vyzývá EU a členské státy a zvláštní zástupce EU, aby aktivně podporovali Mezinárodní trestní soud, prosazovali jeho rozhodnutí a bojovali proti beztrestnosti ve vztahu k trestným činům uznaným dle Římského statutu; domnívá se, že rostoucí počet smluvních států je dokladem důležitého vývoje směřujícího k posílení všeobecné působnosti tohoto soudu; vítá, že Pobřeží slonoviny v únoru 2013 ratifikovalo Římský statut, ale vyjadřuje politování, že v roce 2014 neratifikoval tento statut žádný stát; vybízí EU a její členské státy, aby zvýšily své úsilí a podpořily ratifikaci a provádění Římského statutu, čímž by podle mezinárodního práva rozšířily přístup obětí závažných trestných činů ke spravedlnosti; vyzývá členské státy EU jako smluvní strany Římského statutu Mezinárodního trestního soudu, aby mu poskytly zdroje nezbytné k tomu, aby mohl vykonávat své pověření spravedlivě a účinně; vybízí EU, aby nadále poskytovala pomoc mezinárodní trestní justici a Mezinárodnímu trestnímu soudu, a aby prostřednictvím Evropského nástroje pro demokracii a lidská práva podporovala subjekty občanské společnosti;
74. opětovně vyzývá k vytvoření zvláštního zástupce EU pro mezinárodní justici a mezinárodní humanitární právo, aby se těmto tématům dostalo zaslouženého významu a zviditelnění, aby agenda EU zaznamenala skutečný pokrok a aby byl boj proti beztrestnosti začleněn do veškeré zahraniční činnosti EU;
75. vyjadřuje politování nad tím, že Římský statut Mezinárodního trestního soudu stále není uveden v novém nařízení o systému GSP na seznamu úmluv, jejichž ratifikace je nutná k získání statusu GSP+; poznamenává, že řada žadatelů o přístup k systému GSP+ (např. Arménie a Pákistán) není smluvními stranami statutu nebo jej neratifikovali; znovu doporučuje, aby byl Římský statut v budoucnu doplněn na uvedený seznam úmluv;

76. opakuje svou výzvu, aby EU přijala společné stanovisko ke zločinu agrese a změnám přijatých v Kampale, a vyzývá členské státy EU, aby urychleně sladily své vnitrostátní právní předpisy s definicemi v rámci uvedených změn, jakož i s jinými povinnostmi obsaženými v Římském statutu, aby členské státy mohly provádět vnitrostátní vyšetřování, stíhání a posílit svou spolupráci se soudem;
77. před stým výročím arménské genocidy vyzývá všechny členské státy EU, aby ji uznaly, a vybízí členské státy a orgány EU, aby nadále přispívaly k uznání arménské genocidy;
78. naléhavě žádá ESVČ, aby šířila osvědčené postupy týkající se práv, ochrany a podpory obětí trestných činů a násilí ve třetích zemích a vyměňovala si se třetími zeměmi zkušenosti z oblasti protikorupční politiky, neboť korupce je často vstupní branou pro beztrestnost a příčinou nespravedlnosti pro oběti;

Opatření EU proti trestu smrti

79. opakuje svůj jednoznačný postoj k trestu smrti a vybízí EU a její členské státy, aby zachovaly ambiciózní politiku zaměřenou na celosvětové zrušení trestu smrti; naléhavě vyzývá ESVČ, aby zůstala pozorná vůči vývoji ve všech zemích a aby využila veškeré prostředky svého vlivu, které má k dispozici;
80. plně podporuje rezoluci Valného shromáždění OSN ze dne 20. prosince 2014 o moratoriu na používání trestu smrti¹;
81. vyzývá EU, aby nadále využívala spolupráci a diplomacii na všech příslušných světových fórech na celém světě ke zrušení trestu smrti v souladu s obecnými zásadami EU týkajícími se trestu smrti a aby rovněž zajistila, aby u každé osoby, kterou čeká poprava, bylo v plném rozsahu dodrženo právo na spravedlivý proces bez použití mučení a jiného druhu špatného zacházení používaného k vynucení doznání;
82. vyjadřuje znepokojení nad údajným zvýšením počtu poprav ve světě v období 2012 až 2013, a to i přes to, že jsou vykonávány ve stále početně klesající menšině zemí; vyzývá EU, aby učinila náležité kroky ohledně průběžně vysoké míry poprav v Číně a Íránu, obnovení poprav v roce 2013 v Indonésii, Kuvajtu, Nigérii a Vietnamu, poprav nezletilých v Íránu, Saúdské Arábii a Jemenu v roce 2013, jakož i ze zpráv vyplývajících z natelného zvýšení počtu poprav v Iráku a Saúdské Arábii;
83. vítá obnovení diskuse ve Spojených státech o nahodilé a k pochybení náchylné povaze trestu smrti, kampaň k zastavení toku látek používaných při popravách z Evropy do Spojených států i to, že stát Maryland trest smrti v roce 2013 zrušil; vybízí vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, zvláštního zástupce Evropské unie a ESVČ, aby se zapojili do jednání s federální vládou USA i vládami jednotlivých států s cílem uspořádat zrušení trestu smrti ve Spojených státech, s cílem posílit v mezinárodním měřítku transatlantickou spolupráci formou důvěryhodného pokroku v oblasti lidských práv, mezinárodní spravedlnosti a demokracie;
84. pobízí Komisi, aby využila nové flexibility, kterou nyní nabízí evropský nástroj pro demokracii a lidská práva, s cílem prověřit nové způsoby, jak se zasadit o zrušení trestu smrti a podpořit kroky směřované k zamezení trestům smrti či popravám;

¹ A/RES/69/186.

85. zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby EU i nadále monitorovala podmínky, za nichž jsou popravy v těch zemích, které dodnes uplatňují trest smrti, vykonávány, a podporovala právní a ústavní reformy směřující k jeho úplnému a celkovému zrušení;
86. připomíná své pevné přesvědčení, že trest smrti je jakožto porušení práva na osobní integritu a lidskou důstojnost neslučitelný se zákazem krutého, nelidského či ponižujícího trestání, který stanoví mezinárodní právo, a vyzývá ESVČ a členské státy, aby formálně uznaly tuto neslučitelnost a aby podle toho přizpůsobily politiku EU týkající se trestu smrti; zdůrazňuje, že je zapotřebí vykládat příslušné obecné zásady EU týkající se trestu smrti a mučení jako průřezové;

Činnost EU zaměřená proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání

87. s ohledem na nepřetržitý příliv zpráv o rozšířených praktikách mučení a zneužívání ve světě naléhavě vybízí vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise a ESVČ, aby zvýšily úsilí EU v boji proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání; opakovaně zdůrazňuje své znepokojení, že opatření EU v této oblasti jsou naprosto nedostatečné, a EU neplní závazky podle obecných zásad EU o mučení; vyzývá EU, aby především podporovala vytvoření a posílení vnitrostátních a regionálních mechanismů pro předcházení mučení; bere na vědomí návrh nařízení Komise ze dne 14. ledna 2014, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1236/2005 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání (COM(2014)0001), a které reaguje na usnesení Parlamentu ze dne 17. června 2010;
88. připomíná, že podle článků 7 a 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu může mučení páchané systematicky či ve velkém rozsahu představovat válečný zločin nebo zločin proti lidskosti; zdůrazňuje, že zásada odpovědnosti za ochranu přináší mezinárodnímu společenství zvláštní odpovědnost, kterou musí naplňovat;
89. vybízí ESVČ, aby věnovala zvýšenou pozornost závěrům týkajícím se jednotlivých zemí, k nimž dospěl Výbor OSN proti mučení a podvýbor zřízený podle opčního protokolu k Úmluvě proti mučení a Výbor Rady Evropy pro zabránění mučení, a aby tyto otázky systematicky zmiňovala v politických dialozích s příslušnými zeměmi i ve veřejných prohlášeních; vyzývá ESVČ, zejména delegace EU a členské státy, zvláště jejich velvyslanectví na místě rovněž k efektivnějšímu provádění obecných zásad EU týkajících se mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání; vyzývá EU a její členské státy, aby posílily kontrolu obchodu se zbožím, které by mohlo být použito pro mučení nebo jiné nelidské či ponižující zacházení, a kontrolu vývozu technologií a zboží dvojího užití;
90. zdůrazňuje skutečnost, že příslušníci zranitelných skupin, jako jsou etnické, jazykové a náboženské menšiny, jsou při zadržování častěji vystaveni mučení a špatnému zacházení, a vyžadují tudíž zvláštní pozornost;
91. odsuzuje, že evropské podniky vyvážejí výrobky a zbraně, které mohou být použity pro mučení či jiné trestání nebo kruté, nelidské nebo ponižující zacházení, včetně použití při potlačování manifestací; v této souvislosti podporuje přezkum nařízení (ES) č. 1236/2005;

92. opakovaně zdůrazňuje význam účinných kontrolních mechanismů vývozu u některých léčiv, která mohou být použita k popravám, a u zařízení, která mohou být použita k mučení; vyzývá Komisi, aby se v rámci nařízení zaměřila na dosud existující mezery v právní úpravě tím, že zavede obecnější ustanovení o zvláštním použití, které by zakázalo vývoz jakýchkoli léčiv, jež by mohla být použita rovněž k mučení nebo popravám;
93. vyzývá EU a její členské státy, aby se zasazovaly o to, aby všechny třetí země ratifikovaly Mezinárodní úmluvu o ochraně všech osob před násilným zmizením ze dne 20. prosince 2006;

Lidská práva v obchodních dohodách EU a v jiných mezinárodních dohodách

94. vyzývá EU, aby zajistila, že obchodní dohody uzavřené se třetími zeměmi podpoří jejich hospodářský a společenský rozvoj a že zaručí řádnou správu jejich přírodních zdrojů, včetně půdy a vody; opakovaně zdůrazňuje svou výzvu k systematickému začlenění závazných, vymahatelných a nediskutovatelných lidskoprávních doložek do mezinárodních dohod EU, včetně obchodních a investičních dohod, jež jsou uzavírány nebo budou uzavřeny se třetími zeměmi, a žádá, aby byl Parlament v raných fázích vyjednávání obchodních a investičních dohod lépe konzultován, aby bylo provádění lidskoprávních doložek efektivně sledováno a aby byly Parlamentu podávány zprávy o lidskoprávních aspektech těchto dohod;
95. poukazuje na to, že obchodní politika přispívá k dosažení celkových cílů EU a že podle článku 207 SFEU musí být obchodní politika EU vedena „v rámci zásad a cílů vnější činnosti Unie“; dále poukazuje na to, že podle článku 3 SEU musí Unie „přispívat k míru, bezpečnosti, udržitelnému rozvoji této planety, k solidaritě a vzájemné úctě mezi národy, volnému a spravedlivému obchodování, vymýcení chudoby, ochraně lidských práv, především práv dítěte, a k přísnému dodržování a rozvoji mezinárodního práva, zejména k dodržování zásad Charty Organizace spojených národů“;
96. vyzývá Komisi, aby při přípravě své budoucí obchodní strategie zohlednila významnou úlohu obchodu a mezinárodních dohod při podpoře lidských práv na mezinárodní scéně;
97. trvá na tom, že je třeba usilovat o mnohostrannou spolupráci a o dialog v oblasti lidských práv mezi Evropskou unií a především Světovou obchodní organizací a OSN s cílem zajistit mnohostranný obchodní rámec přispívající k dodržování lidských práv;
98. připomíná, že systém všeobecných preferencí byl vytvořen s ohledem na dodržování základních zásad mezinárodních úmluv v oblasti lidských práv a základních norem pracovního práva ze strany přijímajících států a že zahrnuje zvláštní režim dodatečných celních preferencí na podporu ratifikace a účinného uplatňování základních mezinárodních úmluv o lidských právech a pracovním právu, ochraně životního prostředí a řádné správě věcí veřejných; připomíná, že nedodržování těchto podmínek může vést k pozastavení tohoto obchodního režimu; připomíná význam pravidelného sledování a hodnocení provádění mezinárodních úmluv u zemí, na něž se vztahuje GSP+;
99. je potěšen, že dne 1. ledna 2014 vstoupil v platnost revidovaný systém GSP; připomíná, že GSP+ byl zachován v systému všeobecných preferencí a že vyžaduje, aby země, jež

žádají o GSP+, plně spolupracovaly s mezinárodními organizacemi, pokud jde o dodržování mezinárodních úmluv o lidských právech a o právech zaměstnanců;

Podnikání a lidská práva

100. považuje za politováníhodné, že stále chybí komplexní přístup ke způsobu, jakým podniky celosvětově dodržují lidskoprávní normy, což některým státům a společnostem umožňuje obcházet je; zdůrazňuje, že proto je zapotřebí přijmout pravidla o sociální odpovědnosti podniků; důrazně podporuje provádění obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv; zejména vyzývá Komisi, aby v praxi zavedla účinná opatření pro provedení rámce „Chránit, dodržovat a napravovat“, který předložil zvláštní zástupce generálního tajemníka OSN pro podnikání a lidská práva John Ruggie; připomíná, že je důležité prosazovat koncepci sociální odpovědnosti podniků, a to i v rámci jejich působení mimo území EU, a zajistit, aby byla dodržována v celém dodavatelském řetězci, zejména pokud se jedná o nezákonný obchod se dřevem, o obchodování s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami a o obchod s nerostnými surovinami pocházejícími z oblastí postižených konflikty; je přesvědčen o tom, že evropské společnosti a jejich dceřiné společnosti a subdodavatelé by měli hrát klíčovou úlohu při prosazování a šíření mezinárodních standardů v oblasti podnikání a lidských práv na celém světě;
101. žádá, aby Komise a ESVČ pobídly delegace EU na celém světě, aby se zabývaly podniky EU s cílem propagovat dodržování lidských práv a zajistit, aby téma „podnikání a lidská práva“ bylo považováno za jedno z klíčových v rámci výzev k předkládání návrhů podle evropského nástroje pro demokracii a lidská práva na místní úrovni; vyzývá členské státy, aby dbaly na to, že se podniky spadající pod vnitrostátní právo nevyhýbají povinnosti dodržovat lidská práva a sociální, zdravotní a environmentální normy, jimž podléhají od okamžiku, kdy se usadí nebo provádějí svou činnost ve třetím státě;
102. připomíná strategii EU pro období 2011–2014 týkající se sociální odpovědnosti podniků, v níž vyzývá členské státy, aby vypracovaly vnitrostátní plán provedení hlavních zásad OSN pro podnikání a lidská práva; opakuje svou výzvu Komisi, aby pravidelně předkládala zprávy o tom, jak členské státy provádějí obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv, včetně národních akčních plánů; považuje za politováníhodné, že Komise zatím nevyšla vstříc žádosti Evropského parlamentu o předložení návrhu právní úpravy, která by společností EU ukládala, aby zajistily, aby svými *transakcemi* nepodporovaly iniciátory konfliktů a závažné porušování lidských práv;
103. znovu opakuje, že evropské podniky by měly náležitě a vytrvale dbát o to, aby byla při jejich aktivitě, ať probíhá kdekoli, dodržována lidská práva; zdůrazňuje význam smysluplného podávání zpráv o lidskoprávních, společenských a environmentálních aspektech projektů podporovaných evropskými finančními institucemi; trvá na tom, že je nutné, aby tyto instituce zajistily soulad svých činností s článkem 21 SEU, který obsahuje mimo jiné povinnost dodržovat lidská práva;
104. podotýká, že společnosti by výše uvedené neměly považovat za problém, ale za příležitost vytvořit nový podnikatelský potenciál v těch regionech, které nejvíce potřebují udržitelné a odpovědné investice, a za způsob, kterým lze přispět k dodržování lidských práv v rozvojových zemích;

105. vyzývá Komisi a Radu, aby zajistily, že společnosti, jejichž vlastníkem je osoba se státní příslušností třetí země nebo stát třetí země a které mají sídlo v členských státech, nepodporují původce konfliktů nebo závažných porušení lidských práv, včetně moderních forem otroctví, jako je obchod s lidmi a jejich zaměstnávání za otřesných podmínek;
106. vyzývá Komisi a ESVČ, aby zahájily důrazné iniciativy s cílem zlepšit přístup obětí porušování lidských práv, k němuž došlo v souvislosti s obchodními operacemi mimo EU, ke spravedlnosti; rovněž tak trvá na tom, že je třeba zavést účinná nápravná opatření pro postih podniků, které prokazatelně porušily lidská práva, a zajistit odškodnění obětí těchto porušení;
107. vyzývá EU, aby se zapojila do počínající rozpravy o právně závazném mezinárodním nástroji pro podnikání a lidská práva v rámci systému OSN;
108. připomíná čtyři hlavní a univerzální pracovní normy, které jsou zakotveny v nástrojích MOP, a to: svobodu sdružování a právo na kolektivní vyjednávání; odstranění všech forem nucené práce, vykořisťování a otroctví; zákaz práce dětí a odstranění diskriminace v oblasti zaměstnávání;
109. připomíná, že je především naléhavě nezbytné respektovat svobodu sdružování a boj proti všem formám represe v této oblasti, včetně vražd odborářů;
110. s velkými obavami poukazuje na to, že podle MOP žije zhruba 21 milionů mužů, žen a dětí na světě v určitém typu otroctví; zdůrazňuje, že je nutné přistupovat k lidským právům komplexně jako k nedělitelné oblasti, tzn. prosazovat a důsledně a závazně dodržovat občanská a politická práva a hospodářská, sociální, kulturní a environmentální práva, jež jsou nezbytnou podmínkou rozvoje; zdůrazňuje nutnost řešit základní příčiny chudoby; v souladu s plněním Agendy důstojné práce MOP zdůrazňuje závazek dodržovat mezinárodní pracovní normy; je přesvědčen o tom, že v rámci vnějších vztahů EU je třeba se více zaměřit na sociální otázky; v této souvislosti považuje za politováníhodné, že EU nemá standardní vzor sociální doložky, která by se vkládala do všech jejích dohod o zahraničním obchodu; proto naléhavě vyzývá EU, aby do všech svých dohod o zahraničním obchodu zařadila kapitolu o rozvoji a sociální doložku, jež bude odrážet základní pracovní normy MOP;
111. podotýká, že zhoršující se bezpečnostní situace ve světě a finanční krize prohlubující se od zhroutení v roce 2008 vedly k většímu využívání dětské pracovní síly v nejchudších zemích světa, což by mohlo mít právní dopady na společnosti, které získávají zboží z rozvojového světa, a na jejich dobrou pověst; naléhavě vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise a ESVČ, aby dále prosazovaly Mezinárodní program pro odstranění dětské práce, zejména v rozvojových zemích, kde odsouzeníhodný počet dětí musí pracovat, aby přispěly do rodinných rozpočtů;

Činnost EU zajišťující právo na svobodu projevu online a offline a omezující dopad technologií pro sledování na lidská práva

112. uznává, že rychlý vývoj informačních a komunikačních technologií změnil v celosvětovém měřítku prostředí, v němž lze uplatňovat svobodu projevu a přístup k informacím, což přineslo jak obrovské výhody, tak i nebezpečí; v této souvislosti vítá, že Rada přijala v květnu 2014 zásady EU věnované svobodě projevu online a offline;

113. zdůrazňuje, že svoboda projevu a svoboda médií, nezávislost a pluralismus představují základní prvky udržitelné demokracie, které maximalizují zapojení občanské společnosti a posilují postavení občanů, a jsou proto nezbytné pro zajištění transparentnosti a odpovědnosti ve veřejném životě;
114. žádá o zvýšení podpory v oblasti svobody médií, ochrany nezávislých novinářů a bloggerů, omezení „digitální propasti“ a usnadnění neomezeného přístupu k informačním a komunikačním prostředkům a necenzurovaného přístupu na internet (digitální svoboda);
115. vyzývá EU a její členské státy, aby zintenzivnily monitorování všech forem omezování svobody projevu a jasně a zřetelně je odsoudily, a to včetně agresivního využívání trestněprávních předpisů o pomluvě a jiných omezujících zákonů, restriktivních pravidel nebo zatěžujících postupů při přístupu k registraci v profesi novináře nebo v jakékoli profesi související se sdělovacími prostředky, aby zřídily „media house“ a aby rozhodně podporovaly lepší přístup k informacím, které jsou ve veřejném zájmu;
116. odsuzuje veškerá omezení digitální komunikace, a to včetně zavírání internetových stránek a blokování osobních účtů, pokud je to namířeno proti občanské společnosti, aktivistům bojujícím za občanské svobody a svobodným sdělovacím prostředkům;
117. vyjadřuje obavy ohledně rozrůstání a rozšiřování technologií pro sledování, dohled, cenzurování a filtrování, které představují zvyšující se hrozbu pro aktivisty bojující za lidská práva a demokracii v zemích s autokratickým režimem a rovněž vedou ke znepokojujícím otázkám, pokud jde o právo na soukromí v demokratických státech, i když jsou tyto technologie využívány pro legitimní účely, jako je boj proti terorismu, bezpečnost státu či prosazování práva;
118. uznává, že významní výrobci technologií pro hacking a dohled, které mohou být používány k porušování lidských práv a k útokům na evropskou digitální infrastrukturu, se nachází v Evropě; vyzývá Komisi, aby přezkoumala evropský systém kontroly vývozu, a zabránila tak tomu, aby se nebezpečné technologie dostávaly do nesprávných rukou;
119. vyjadřuje Komisi uznání v souvislosti s tím, že v červnu 2013 zveřejnila pokyny pro odvětví informačních a komunikačních technologií (IKT) týkající se provádění obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv; je však i nadále znepokojen v souvislosti s obchodem s produkty a službami, jejichž účelem je zamezení přístupu k internetu, umožnění masového dohledu a sledování dění na internetu i mobilních prostředků komunikace, filtrování výsledků vyhledávání či zásahy do soukromých konverzací; připomíná sdělení Komise ze dne 24. dubna 2014 s názvem „Přezkum politiky v oblasti kontrol vývozu: zajištění bezpečnosti a konkurenceschopnosti v měnícím se světě“ (COM(2014)0244), které mimo jiné uznává lidskoprávních problémy, k nimž dochází při vývozu některých zařízení IKT; z tohoto důvodu vyzývá Komisi, aby zvážila, jakým způsobem lze zlepšit tuto situaci s ohledem na možné přijetí aktualizovaných pokynů pro kontroly vývozu;
120. vyzývá Komisi, aby i nadále podporovala iniciativy související s vývojem a rozšířením technologií digitální bezpečnosti, a pomohla tak obráncům lidských práv s využíváním mechanismů bezpečného shromažďování, šifrování a uchovávání údajů s cílem zabránit monitorování ze strany represivních vládních orgánů;

Unijní podpora občanské společnosti a svobody shromažďování a sdružování

121. vyjadřuje zásadní obavy v souvislosti se zmenšujícím se prostorem pro legitimní činnost občanské společnosti v mnoha zemích světa; považuje svobodnou občanskou společnost za jeden ze základů ochrany a podpory lidských práv a demokratických hodnot ve všech společnostech; v tomto ohledu vítá všechny programy EU, jejichž cílem je vzdělávání mladých odborníků ze třetích zemí a zjednodušení studentských výměnných programů pro státní příslušníky třetích zemí, neboť tyto programy podporují aktivní podíl mladých lidí na budování demokracie a účinně přispívají k rozvoji občanské společnosti;
122. vyzývá EU a její členské státy, aby zintenzivnily monitorování všech forem omezování svobody shromažďování a sdružování, a jasně a zřetelně je odsoudily, a to včetně zákazů organizací občanské společnosti, agresivního využívání trestněprávních předpisů o pomluvě a jiných omezujících zákonů, excesivních požadavků na registraci a podávání zpráv, velmi restriktivních pravidel pro financování ze zahraničí a zákazů toho, aby se nevládní organizace zapojovaly do politických aktivit či byly v kontaktu s cizinci;
123. vyzývá EU a její členské státy, aby na všech úrovních politického dialogu, včetně nejvyšší úrovně, zmiňovaly porušování svobody shromažďování a sdružování, neboť ostatní formy dialogu, včetně dialogu o lidských právech, nepřinesly v této oblasti žádné konkrétní zlepšení; naléhavě žádá EU a její členské státy, aby využívaly tyto dialogy k upozornění na jednotlivé případy týkající se zejména všech osob, které byly uvězněny jen proto, že vykonávaly své právo na pokojné shromažďování a sdružování;
124. vybízí zástupce delegací EU a velvyslanectví členských států, aby sledovali soudní řízení s obránci lidských práv a se všemi osobami, které byly zadrženy jen proto, že vykonávaly své právo na pokojné shromažďování a sdružování, a v případě potřeby veřejně odsoudili nedodržování práv na spravedlivý proces;
125. vyzývá EU, aby dodržování a podpora svobody shromažďování a sdružování pro ni bylo klíčovou prioritou v budoucím akčním plánu EU pro lidská práva a demokracii a aby v této oblasti připravila konkrétní opatření, neboť svoboda shromažďování a sdružování je pro demokracii a otevřenou společnost velmi důležitým prvkem;
126. znovu zmiňuje, že souhlasí s tím, aby většina finančních prostředků z evropského nástroje pro demokracii a lidská práva byla přidělena na podporu obránců lidských práv a činnost občanské společnosti po celém světě, a podporuje rozvoj fondů právní ochrany, které by pomohly pronásledovaným novinářům a aktivistům získat přístup k právníkům a ke spravedlivému procesu;
127. zdůrazňuje význam vnitrostátních orgánů pro lidská práva na vnitrostátní úrovni pro sledování lidských práv a pro zvyšování povědomí a pro zajištění nápravy pro oběti porušování těchto práv; vyzývá EU, aby v souladu s pařížskými zásadami rozvíjela politiku na podporu vnitrostátních orgánů pro lidská práva a aby přikládala prioritní význam poskytování vnější pomoci, zejména v rámci evropského nástroje sousedství;

Svoboda myšlení, svědomí a náboženského vyznání či přesvědčení

128. odsuzuje veškeré násilí a diskriminaci na základě náboženského vyznání nebo přesvědčení, jak je stanoveno v článku 10 SFEU; vyjadřuje vážné znepokojení v souvislosti s průběžnými zprávami o násilí a diskriminaci náboženských menšin na

celém světě, včetně Blízkého východu; zdůrazňuje, že právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání či přesvědčení je základním lidským právem provázaným s dalšími lidskými právy a základními svobodami, jehož součástí je právo být věřící či nevěřící, právo hlásit se či nehlásit se k jakémukoli náboženství nebo přesvědčení a vykonávat související obřady a právo přijmout, změnit a opustit víru nebo se k ní navrátit dle vlastní volby, jak je zakotveno v článku 18 Všeobecné deklarace lidských práv;

129. vyzývá EU a její členské státy, aby zajistily, že náboženské menšiny jsou respektovány po celém světě, zejména na Blízkém východě, kde jsou křesťané, včetně katolíků, příslušníků arménské apoštolské církve, koptů a jezídů, a muslimské menšiny pronásledovány ze strany Islámského státu a dalších teroristických skupin;
130. rozhodně odsuzuje útoky na křesťany v řadě zemí po celém světě a vyjadřuje solidaritu s rodinami obětí; je hluboce znepokojen zvyšujícím se počtem případů represe, diskriminace, netolerance a násilných útoků proti křesťanským komunitám, zejména v Africe, v Asii a na Blízkém východě; dále vyzývá vlády, aby postavily všechny zodpovědné osoby před soud; je hluboce znepokojen stávající situací křesťanů v Severní Koreji, Somálsku, Sýrii, Iráku, Afghánistánu, Saúdské Arábii, Pákistánu, Uzbekistánu, Jemenu, Nigérii a v mnoha dalších zemích, kde křesťané žijí ve strachu, že budou zabiti, jsou vystaveni mučení, znásilňování a únosům a jsou svědky toho, jak jsou jejich kostely poškozovány nebo ničeny;
131. vyjadřuje hluboké znepokojení nad situací osob náležejících k muslimské menšině Rohingya v Barmě/Myanmaru, kterým je odpíráno barmské občanství a jsou vystaveni systematickému porušování lidských práv a pronásledování; připomíná své usnesení ze dne 13. června 2013 o situaci rohyngijských muslimů¹;
132. vítá, že v roce 2013 byly přijaty pokyny EU na podporu a ochranu svobody náboženského vyznání nebo víry, a vyzývá orgány EU a členské státy, aby věnovaly zvláštní pozornost provádění těchto pokynů, a to jak v rámci mezinárodních, tak i regionálních fór a bilaterálních vztahů s třetími zeměmi, se zvláštní pozorností věnovanou citlivé situaci odpadlíků; chválí novou vysokou představitelku EU, místopředsedkyni Komise za prohlášení, že svoboda náboženství nebo přesvědčení je jednou z priorit v oblasti lidských práv; vybízí vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise a ESVČ, aby se zapojily do stálého dialogu s nevládními organizacemi, náboženskými skupinami nebo skupinami podle přesvědčení a s náboženskými představiteli;
133. vítá závazek EU na podporu práva na svobodu náboženského vyznání nebo přesvědčení v rámci mezinárodních a regionálních fór, včetně OSN, OBSE, Rady Evropy a dalších regionálních mechanismů; vyzývá EU, aby nadále předkládala své každoroční usnesení o svobodě náboženského vyznání nebo přesvědčení na Valném shromáždění OSN a aby podporovala mandát zvláštního zpravodaje OSN pro svobodu náboženského vyznání nebo přesvědčení;

Práva žen a dívek

¹ Přijaté texty, P7_TA(2013)0286.

134. vítá, že EU podporuje rezoluce OSN o genderových otázkách, především ohledně eliminace násilí páchaného na ženách a dívkách, diskriminace žen a úlohy svobody projevu a mínění jakožto součásti emancipace žen, i prohlášení OSN o předčasných a nucených sňatcích a mrzačení ženských pohlavních orgánů;
135. vyzývá EU, aby se aktivně zúčastnila 59. zasedání Komise pro postavení žen, a aby i nadále bojovala proti všem pokusům o zpochybnění Pekingské akční platformy, co se mj. týče přístupu ke vzdělání a zdraví jakožto základním lidským právům, i k sexuálním a reprodukčním právům;
136. vyjadřuje politování nad tím, že těla žen a dívek, především pokud jde o jejich sexuální a reprodukční zdraví a související práva, dosud představují „ideologické bojiště“, a vyzývá EU a její členské státy, aby uznaly nezcizitelná práva žen a dívek na tělesnou integritu a autonomní rozhodování, a to i pokud jde o právo na dobrovolné plánování rodičovství, bezpečné a zákonné přerušování těhotenství a na osvobození od násilí, včetně mrzačení ženských pohlavních orgánů, sňatků dětí, sňatků v nízkém věku a nucených sňatků a znásilnění mezi manžely;
137. znovu odsuzuje zneužívání žen a veškeré násilí, které je na ženách a dívkách pácháno, zejména používání sexuálního násilí jako válečné zbraně a domácí násilí; v této souvislosti vyzývá členské státy Rady Evropy, aby podepsaly a ratifikovaly istanburskou úmluvu o předcházení a boji proti násilí páchanému na ženách a domácímu násilí; vyzývá EU, aby učinila kroky, jež povedou k přistoupení k této úmluvě s cílem zajistit soudržnost mezi vnitřní a vnější činností EU v souvislosti s násilím vůči ženám a dívkám;
138. vyjadřuje hluboké znepokojení nad tím, že vlády zavírají oči před nelidskými případy sexuálního zneužívání žen v době, kdy třetina žen na celém světě zakusí ve svém životě násilí; naléhavě žádá ESVČ, aby dále stanovila osvědčené postupy v boji proti znásilňování a sexuálnímu násilí na ženách ve třetích zemích s cílem řešit tyto případy v samém počátku;
139. zdůrazňuje, že je nezbytné, aby orgány přislíbily, že vypracují osvětové kampaně zaměřené na muže, a zejména na mladší generace, jejichž cílem bude předcházet všem druhům násilí na základě pohlaví a toto násilí postupně vymýtit; upozorňuje na nezbytnost zajistit odpovídající vzdělávání zdravotníků, policistů, státních zástupců a soudců, a to jak v EU, tak ve třetích zemích, aby mohli obětem násilí poskytovat podporu a pomoc;
140. zdůrazňuje, že násilí na základě pohlaví, včetně škodlivých tradičních zvyklostí a praktik, představuje porušování základních práv a zejména lidské důstojnosti, práva na život a práva na nedotknutelnost jedince;
141. zdůrazňuje, že istanburská úmluva o předcházení a boji proti násilí páchanému na ženách a domácímu násilí je důležitým a závazným mezinárodním nástrojem, což znamená, že připojí-li se k němu další a další země, významně přispěje k vytvoření integrované politiky na ochranu a posílení práv obětí a na podporu mezinárodní spolupráce v této oblasti;
142. vyzývá Radu, aby do hlavních pokynů EU týkajících se násilí páchaného na ženách zahrнула problematiku potratů na základě pohlaví; vybízí Komisi a Radu, aby

vypracovaly metody pro shromažďování údajů a ukazatele popisující tento jev, a vyzývá ESVČ, aby se touto otázkou zabývala při vytváření a provádění strategií v oblasti lidských práv pro jednotlivé země;

143. zdůrazňuje význam informačních a osvětových kampaní v komunitách, kde dochází k mrzačení ženských pohlavních orgánů, sexuálnímu zneužívání mladých dívek, sňatkům v nízkém věku a nuceným sňatkům, vraždám žen a dalšímu porušování lidských práv na základě pohlaví, ale i význam zapojení ochránců lidských práv, kteří o vymýcení těchto praktik již usilují, do přípravy a provádění těchto kampaní; znovu zdůrazňuje, že dětské sňatky, sňatky v nízkém věku a nucené sňatky a neschopnost zavést minimální zákonný věk pro uzavření manželství představují nejen porušení práv dětí, ale rovněž brání silnějšímu postavení žen;
144. rozhodně odsuzuje sexuálně motivované násilí na ženách a dívkách, které je používáno jako válečná taktika a zahrnuje takové zločiny, jako je masové znásilňování, sexuální otroctví, nucená prostituce, pronásledování na základě příslušnosti k určitému pohlaví včetně mrzačení ženských pohlavních orgánů, obchod s lidmi, sexuální turistika, předčasná a vynucená manželství, vraždy ze cti a všechny ostatní obdobně závažné formy sexuálního násilí; v této souvislosti je nadále obzvláště znepokojen situací například v oblasti afrických Velkých jezer a v Sýrii; vyjadřuje podporu práci organizace UN Women, zvláštní zpravodajky OSN pro otázky násilí vůči ženám, jeho příčin a následků a zvláštní zástupkyně OSN pro otázky sexuálního násilí při ozbrojených konfliktech; vítá skutečnost, že Sacharovova cena byla v roce 2014 udělena dr. Denisovi Mukwegemu za jeho mimořádný boj za ochranu dívek a žen, které se staly obětí sexuálního násilí v ozbrojených konfliktech;
145. upozorňuje na to, že trestné činy spáchané na základě příslušnosti k pohlaví a trestné činy sexuálního násilí byly zahrnuty v Římském statutu mezi válečné zločiny, zločiny proti lidskosti nebo trestné činy spáchané v souvislosti s genocidou či mučením; v této souvislosti vítá skutečnost, že dne 24. června 2013 byla přijata rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2106 o prevenci sexuálního násilí v ozbrojených konfliktech, která potvrzuje klíčovou úlohu Mezinárodního trestního soudu v boji proti beztrestnosti v oblasti sexuálních trestných činů a trestných činů spáchaných v souvislosti s pohlavím; vyzývá EU, aby tyto zásady plně podpořila;
146. připomíná závazek EU, že prosazování lidských práv a otázky týkající se rovnosti žen a mužů zahrne do náplně misí společné bezpečnostní a obranné politiky v souladu se stěžejními rezolucemi Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a č. 1820 o ženách, míru a bezpečnosti; v této souvislosti opakuje svou výzvu určenou EU a jejím členským státům, aby podporovaly jako součást procesu budování udržitelného smíření systematickou účast žen jakožto zásadní prvek mírového procesu a aby uznaly potřebu začlenit genderová hlediska do předcházení konfliktům, operací na udržení míru, humanitární pomoci a obnovy po skončení konfliktů a procesu přechodu k demokracii;
147. považuje nedostatečné zapojení žen do politického rozhodování za otázku základních práv a demokracie, tedy hodnot, které poukazují na skutečnost, že vlády mají možnost věnovat maximální pozornost budování a udržování demokracie; vítá zákonem stanovené systémy parity a kvóty pro zastoupení žen a žádá, aby byl co nejdříve zahájen potřebný legislativní proces;

148. žádá EU a její členské státy, aby podporovaly plné zapojení žen do politických a hospodářských rozhodovacích procesů, zejména do procesů budování míru, demokratické transformace a řešení konfliktů; vybízí členské státy, Komisi a ESVČ, aby se zaměřily na ekonomickou a politickou emancipaci žen v rozvojových zemích, podporovaly jejich zapojení do podniků a do provádění regionálních projektů a místních rozvojových projektů;
149. zdůrazňuje, že je nezbytné zajistit, aby ženy v Evropě a jinde na světě měly právo se svobodně rozhodovat samy za sebe, stejně jako muži, a nezávisle na tom, co jim ukládají ideologické, politické či náboženské ohledy;

Lidská práva a korupce

150. připomíná, že korupce je porušením lidských práv a že Evropská unie požaduje pravomoc, pokud jde o podpis Úmluvy OSN proti korupci;
151. považuje za politováníhodné, že se nedočkal žádné reakce na žádost Parlamentu adresovanou vysoké představitelce, místopředsedkyni Komise, aby předložila akční plán EU proti korupci s cílem účinně sledovat doporučení Úmluvy OSN proti korupci, včetně povinnosti států, jež jsou její smluvní stranou, aby zveřejňovaly a šířily informace o korupci, zřídily komunikační kanály pro podávání zpráv o porušování a vytvořily řádný právní rámec na ochranu svědků a aktivistů občanské společnosti v této oblasti;
152. vybízí Europol, aby navázal širší strategická a operativní partnerství se třetími zeměmi s cílem účinněji bojovat proti korupci a organizované trestné činnosti;
153. vyzývá Komisi, aby vyvinula inovativní finanční mechanismy k provádění fiskálních reforem a posílení boje proti korupci, nezákonným finančním tokům a daňovým únikům; v této souvislosti pobízí, aby bylo vzato v potaz partnerství veřejného a soukromého sektoru, kombinace grantů a půjček i pomoc rozvojovým zemím lépe zmobilizovat své domácí zdroje; bere na vědomí požadavek, aby byla zavedena mezinárodní daň z finančních transakcí, která by mohla fungovat jako doplňkový zdroj financování rozvoje, a připomíná členským státům, že již souhlasily se zavedením domácí daně z finančních transakcí a že se zavázaly věnovat část získaných prostředků na financování globálních veřejných statků včetně rozvoje;
154. podotýká, že v rozvojových zemích se slabou vládou a velkými toky pomoci se vyskytuje také vyšší míra korupce, v důsledku čehož dochází k odklonu rozvojové pomoci od jejího zamýšleného účelu a k oslabení rozvoje lidských práv; vyzývá ESVČ, aby v zájmu dosažení pokroku v oblasti lidských práv ve třetích zemích podporovala rozvojové programy, ve kterých je humanitární pomoc spojena s transparentností;
155. opakovaně vyzývá EU a její členské státy, aby podpořily jmenování zvláštního zpravodaje OSN pro finanční trestnou činnost, korupci a lidská práva;

Obchodování s lidmi

156. odsuzuje nezákonné obchodování s lidmi, obchodování s lidmi za účelem odběru orgánů a jakékoli jiné zneužívání související s porušováním práva na tělesnou integritu a vedoucí k násilí; zdůrazňuje, že je třeba řešit obchodování s lidmi, jehož oběťmi jsou většinou ženy zneužívané pro sexuální účely;

157. vyzývá EU, aby jak ve svých vnitřních, tak ve svých vnějších politikách přikládala prioritní význam boji proti obchodování s lidmi se zvláštním zaměřením na ochranu obětí; požaduje intenzivnější a pravidelně přezkoumávané snahy EU; zdůrazňuje, že je třeba posílit spolupráci s třetími zeměmi při výměně osvědčených postupů a rozšíření mezinárodních sítí obchodníků s lidmi, které k hledání nových obětí využívají také internet; opakovaně uvádí, že je nutné, aby všechny členské státy prováděly směrnici 2011/36/EU a strategii EU pro vymýcení obchodu s lidmi na období 2012–2016;

Diskriminace na základě příslušnosti k určité kastě

158. odsuzuje soustavné porušování lidských práv osob, které jsou vystaveny diskriminaci na základě kasty a kastovní hierarchie, včetně odpírání rovnosti a přístupu k právnímu systému a zaměstnání, přetrvávající segregace a udržování kastovních překážek bránících v dosažení základních lidských práv a rozvoje; vyzývá EU, aby přijala politiku přímých kroků vedoucích k odstranění diskriminace na základě příslušnosti ke kastě a zahrnula politické cíle v oblasti diskriminace na základě příslušnosti ke kastě do svého nového akčního plánu EU pro lidská práva a demokracii;

Práva osob LGBTI

159. považuje za politováníhodné, že 78 zemí dosud homosexualitu trestně stíhá, včetně 10. zemí, v nichž za ni hrozí trest smrti (Saúdská Arábie, Nigérie; Mauritánie, Súdán, Sierra Leone, Jemen, Afghánistán, Írán, Maledivy a Brunej), a že 20 zemí nadále trestně stíhá transgender identitu; zásadně odsuzuje aktuální nárůst diskriminačních zákonů a je přesvědčen, že praktiky i násilné činy vůči jednotlivcům na základě jejich sexuální orientace a genderové identity by neměly zůstat nepotrestány; vybízí k bedlivému sledování situace v Nigérii, Ugandě, Malawi, Indii a Rusku, kde nové zákony či nedávný vývoj v právní oblasti zásadně ohrožují svobodu sexuálních menšin; zdůrazňuje svou podporu pokračující práci vysoké komisařky OSN pro lidská práva v oblasti boje proti diskriminačním zákonům a praktikám a obecněji práci OSN týkající se dané problematiky;
160. podporuje myšlenku, že by činnost ESVČ v této oblasti měla být prioritou a měl by být kladen zvláštní důraz na situace, kdy se používá trest smrti a/nebo mučení a špatné zacházení vůči osobám LGBTI, přičemž tyto praktiky by měly být odsouzeny v souladu s obecnými zásadami EU týkajícími se trestu smrti a obecnými zásadami EU týkajícími se mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání;
161. vítá, že v roce 2013 byly přijaty obecné zásady EU pro prosazování a ochranu požívání veškerých lidských práv lesbickými, gay, bisexuálními, transgender a intersexuálními (LGBTI) osobami; vyzývá ESVČ a Komisi, aby zmiňovaly otázku práv LGBTI osob v rámci politických a lidskoprávních dialogů se třetími zeměmi a vícestranných fór; klade důraz na význam toho, aby Komise a ESVČ i nadále zmiňovaly problematiku práv LGBTI osob v politických a lidskoprávních dialozích a využívaly nástroj EIDHR na podporu organizací, které brání práva těchto osob tím, že jim umožní napadat homofobní a transfobní zákony i diskriminaci LGBTI osob, zvyšovat povědomí široké veřejnosti ohledně diskriminace a násilí, jimž jsou vystaveny osoby odlišné sexuální orientace a genderové orientace, a zajistit poskytování pomoci v nouzi (včetně psychologické a zdravotnické péče, mediační a reintegrační podpory) osobám, které tuto pomoc potřebují;

162. bere na vědomí legalizaci sňatků i registrovaných partnerství osob stejného pohlaví v celosvětově se zvyšujícím počtu zemí (v současné době 17 států); vybízí orgány EU a členské státy, aby i nadále přispívaly k diskusi o uznávání sňatků i registrovaných partnerství osob stejného pohlaví jakožto politické, společenské, lidské a občanskoprávní otázky;
163. vyzývá Komisi a WHO, aby vyňala poruchy pohlavní identity ze seznamu duševních poruch a poruch chování; vyzývá Komisi, aby posílila úsilí směřující k ukončení patologizace transgenderové identity; vybízí státy, aby zajistily rychlé, dostupné a transparentní postupy pro uznávání pohlaví, které budou respektovat právo na sebeurčení;
164. vítá rostoucí politickou podporu postavení sterilizace mimo zákon jako požadavku pro legální uznávání pohlaví, jak se vyjádřil zvláštní zpravodaj OSN pro mučení, a podporuje stanovisko, že by na tyto požadavky mělo být nahlíženo jako na porušení tělesné integrity a sexuálního a reprodukčního zdraví a práv a jako takové by měly být stíhány;
165. vítá zrušení zákona zakazujícího „propagaci jiných vztahů, než takových, které souvisejí se svatbou nebo rodinou“, k němuž došlo v říjnu 2013 v Moldavsku, a vyzývá ostatní země v regionu, aby tento příklad následovaly;

Práva příslušníků národnostních menšin

166. zdůrazňuje, že komunity náležející k národnostním menšinám mají zvláštní potřeby, a proto je potřeba podporovat ve všech oblastech hospodářského, společenského, politického a kulturního života plnou a skutečnou rovnost mezi osobami náležejícími k národnostní menšině a osobami náležejícími k většině;

Práva osob se zdravotním postižením

167. vítá ratifikaci Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením; opakuje význam jejího účinného uplatňování ze strany členských států i orgánů EU a zdůrazňuje především potřebu řádně začleňovat zásadu univerzální dostupnosti a všechna práva osob s postižením v rámci veškerých politických nástrojů EU, především v oblasti rozvojové spolupráce, a zdůrazňuje normativní a horizontální charakter tohoto problému; zdůrazňuje význam působení EU ve spolupráci s příslušnými mezinárodními a regionálními organizacemi a občanskou společností, především s organizacemi zastupujícími osoby se zdravotním postižením, tak, aby bylo zajištěno, že mezinárodní rozvojové programy berou v potaz potřebnou dostupnost pro osoby se zdravotním postižením;
168. vybízí vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby nadále podporovala proces ratifikace a provádění Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením těmi zeměmi, které ji dosud neratifikovaly nebo neprovádí;
169. vybízí ESVČ, aby věnovala důkladnou pozornost připomínkám a doporučením pro jednotlivé země, které zveřejnil Výbor pro práva osob se zdravotním postižením, a zprávám o jednotlivých státech, a aby tyto otázky systematicky zmiňovala v politických dialogích s dotčenými zeměmi a ve veřejných prohlášeních; vyzývá Komisi, aby připravila návrh obecných zásad EU na podporu a ochranu výkonu

veškerých lidských práv osobami se zdravotním postižením s cílem zajistit v tomto ohledu systematickou a soudržnou politiku, a to i v dialozích a jednáních se třetími zeměmi;

170. žádá Komisi a ESVČ, aby vyzvala delegace EU po celém světě, aby spolupracovaly s občanskou společností a podporovaly tak skutečné požívání veškerých lidských práv osobami se zdravotním postižením;

Práva dětí

171. opětovně vyzývá Komisi, aby předložila návrh ambiciózní a komplexní strategie práv dětí a akčního plánu na následujících pět let, jak požaduje ve svém výše uvedeném usnesení ze dne 27. listopadu 2014 o 25. výročí Úmluvy OSN o právech dítěte;
172. vítá spolupráci EU s UNICEF a dalšími organizacemi a nevládními organizacemi, které se zabývají právy dětí, jejímž výsledkem je soubor nástrojů pro začlenění práv dětí do rozvojové spolupráce a do podpory hlavních rozvojových cílů a programů na ochranu dětí za účelem uplatňování práv dětí zejména ve složitých souvislostech; především vítá Manifest práv dítěte a vyzývá, aby Manifest podporovalo více poslanců EP a členů vnitrostátních parlamentů a aby se stali „přeborníky práv dítěte“; vítá využití finančních prostředků, jež EU získala jako součást Nobelovy ceny, na pomoc dětem v situacích konfliktu; připomíná, že je důležité poskytovat psychologickou podporu všem dětem, které byly vystaveny násilným událostem nebo jsou obětmi války; zdůrazňuje, že je důležité zajistit přístup ke vzdělání dětem, které jsou postiženy konflikty; vítá skutečnost, že se EU se v říjnu roku 2013 účastnila třetí globální konference proti dětské práci konané v Brazílii a aktivně se zapojovala do jednání o tripartitním prohlášení o dětské práci;
173. zdůrazňuje, že je nutné bojovat proti všem formám nucené dětské práce a vykořisťování dětí; vyzývá k důkladnějšímu uplatňování platných vnitrostátních a mezinárodních právních předpisů, které zvyšuje povědomí o zneužívání dětí na trhu práce;
174. vyzývá Komisi a ESVČ, aby i nadále činily kroky v souvislosti s právy dítěte a zaměřily se zejména na násilí páchané na dětech, včetně mučení, jelikož v poslední době jsou podávány zprávy o mučení a zadržování dětí; vyzývá k tomu, aby byla zvláštní pozornost věnována otázkám nucené dětské práce, dětské chudoby a podvýživy dětí a v této souvislosti i cílům univerzálního základního vzdělání, snížení dětské úmrtnosti, omezení dětských sňatků a škodlivých praktik, odzbrojení dětí, které byly zařazeny do ozbrojených skupin, jejich rehabilitaci a následné znovuzáclenění do společnosti, jakož i zařazení otázky obviňování dětí z čarodějnictví do programu lidskoprávních dialogů s dotčenými zeměmi; zdůrazňuje, že je důležité, aby EU ve své vnější politice přikládala prioritní význam právům dětí, rozvojové spolupráci a humanitární pomoci a aby tak zajistila odpovídající financování a vyšší míru ochrany pro děti v krizových situacích; vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby každoročně Parlamentu podávala zprávu o výsledcích dosažených ve vnějších činnostech EU zaměřených na děti; zdůrazňuje, že děti a mládež by měly pracovat pouze, pokud to neohrožuje jejich zdraví a osobní rozvoj ani nenarušuje jejich školní docházku; zdůrazňuje, že je důležité, aby EU ve své vnější politice přikládala právům dětí prioritní význam;
175. podotýká, že Úmluva o právech dítěte vyžaduje legislativní, správní a sociální opatření a opatření v oblasti vzdělávání, která se týkají dětské práce, a uznává potřebu

mnohostranného přístupu; zdůrazňuje, že je nezbytné, aby pro účinné uplatňování byly právní předpisy provázeny intervenční politikou, která přináší alternativy ve formě vzdělávání a odborné přípravy, spolu s opatřeními v oblasti sociální ochrany, která přináší prospěch dětem a rodinám;

176. vyzývá EU, aby nadále podporovala prostředí podporující prevenci a odstranění dětské práce, společenský dialog a společné kroky veřejného a soukromého sektoru za účelem odstranění dětské práce; zdůrazňuje potřebu poskytovat podporu a v zemích, v nichž probíhá nebo skončil konflikt, budovat kapacity pro boj proti dětské práci;
177. znovu zdůrazňuje nutnost vynaložit větší úsilí k provádění revidované strategie provádění obecných zásad EU týkajících se dětí a ozbrojených konfliktů; v této souvislosti vyzývá k lepšímu využívání fondů nástroje zajišťujícího stabilitu a finančního nástroje pro demokracii a lidská práva pro řešení fenoménu dětských vojáků; vyzývá EU, aby dále prohlubovala spolupráci se zvláštním zástupcem OSN pro otázky dětí v ozbrojených konfliktech a podporovala související akční plány a mechanismy sledování a podávání zpráv; vyzývá k všeobecné ratifikaci Úmluvy OSN o právech dítěte a především třetího opčního protokolu k této úmluvě, který umožní dětem předkládat své stížnosti Výboru OSN pro práva dítěte; vyzývá Komisi a vysokou představitelku, místopředsdkyni Komise, aby prozkoumaly způsoby a možnosti, jak by se mohla EU jednostranně připojit k Úmluvě OSN o právech dítěte;
178. poukazuje na to, že podvýživa a špatná výživa dětí v rozvojových zemích vyvolává vážné obavy; v této souvislosti vítá rámce pro činnost přijatý nedávno v průběhu druhé mezinárodní konference o výživě, který stanoví globální cíl snížení počtu špatně vyvinutých dětí ve věku do pěti let na celém světě;
179. opětovně potvrzuje, že přístup ke vzdělání je základním právem dítěte, které je zakotveno v článku 28 Úmluvy OSN o právech dítěte; zdůrazňuje, že ve všech krocích EU a členských států je nezbytné zlepšit přístup dětí ke službám a ke kvalitní zdravotní péči;
180. s politováním konstatuje, že země na celém světě se stále zdráhají podepsat Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením a Úmluvu OSN o právech dítěte, která přináší podrobné pokyny pro rozvoj společností podporujících začlenění na ochranu dětí se zdravotním postižením;
181. vyzývá EU a členské státy, aby ve vzájemné jednotě vedly politiku humanitární pomoci a rozvojovou politiku za účelem boje proti dětské podvýživě;

Práva domorodého obyvatelstva

182. se znepokojením konstatuje, že zvláště velkému nebezpečí diskriminace jsou vystaveni domorodí obyvatelé, kteří jsou zranitelní především ve vztahu k politickým, hospodářským, environmentálním a pracovním změnám a výkyvům; konstatuje, že většina z nich žije pod hranicí chudoby a mají jen minimální nebo žádnou možnost získat vlastní zastoupení či podíl na politickém rozhodování nebo uplatnit svá práva v systémech soudnictví; je obzvláště znepokojen zprávami o častých případech zabírání půdy, násilného vystěhovávání a porušování lidských práv v důsledku ozbrojených konfliktů;

Činnost EU v oblasti migrace a uprchlíků

183. odsuzuje dramatický počet úmrtí na moři ve Středomoří, jejichž počet Mezinárodní organizace pro migraci odhaduje ve své zprávě nazvané „Osudné cesty“ na 3 000 za rok 2013, což činí z tohoto moře oblast s nejvyšším počtem úmrtí ve světě při nezákonné migraci; je mimořádně znepokojen zprávami o porušování lidských práv migrantů a žadatelů o azyl na jejich cestě do EU; vyzývá Unii a členské státy, aby při řešení těchto problémů spolupracovaly s OSN, regionálními mechanismy, vládami a nevládními organizacemi; zdůrazňuje naléhavou potřebu vyvinout na unijní úrovni silnější, solidárnější a integrovanější politiku, která bude řešit naléhavá témata týkající se migrantů, uprchlíků a žadatelů o azyl způsobem, který bude v souladu s mezinárodními lidskoprávními předpisy a základní lidskou důstojností, a vyzývá EU, aby zaručila efektivní společné normy pro postupy přijímání v celé Unii, aby se tak ochránili nezletilé osoby bez doprovodu a ti nejzranitelnější; vybízí vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, komisaře pro migraci, vnitřní věci a občanství a ESVČ, aby posílili spolupráci a rovnocenné sdílení odpovědnosti mezi členskými státy, včetně přijímání a přesídlování uprchlíků a podílu na pátracích a záchranných službách na pomoc migrantům v tísni na moři, když se snaží dosáhnout pobřeží EU; v této souvislosti připomíná nutnost dodržovat v evropských a mezinárodních vodách zásadu nenavracení, jak potvrdil Evropský soud pro lidská práva; připomíná závazek Komise rozvinout adekvátní zákonné migrační cesty; proto vyzývá členské státy, aby v plném rozsahu provedly společný azylový balíček a společné právní předpisy pro migraci, které byly v EU nedávno přijaty a za tímto účelem požaduje zavedení krizového mechanismu stanoveného v článku 33 Dublinského nařízení, jenž by zahrnoval jasně definovaný minimální kontingent připadající na každý členský stát, s cílem rychle uskutečnit fungující krizový mechanismus přerozdělování, jenž by omezoval tlak na nejvíce postižené členské státy, v nichž jsou jasně překročeny minimální kvóty; vyzývá členské státy, aby se podílely na programech přesídlování a aby v nejpostiženějších oblastech posílily rozvoj regionálních programů ochrany; zdůrazňuje nutnost řešit kořeny nelegální migrace; vybízí ESVČ a členské státy, aby věnovaly podrobnou pozornost zemím, v nichž má původ obchodování s lidmi nebo pašování lidí, zemím průchodu a cílovým zemím; vybízí vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise a členské státy, aby dále posílily vnější rozměr Unie a spolupracovaly se zeměmi původu a tranzitu, včetně partnerských zemí EU, a to především oblastí Středomoří, aby v politických dialozích s dotčenými zeměmi a ve veřejných prohlášeních systematicky poukazovaly na tyto obavy a posílily spolupráci s těmito zeměmi na nejvyšší úrovni s cílem rozložit nelegální sítě, které přepravují migranty, a bojovat proti nelegálním mafím, které vydělávají na obchodování s lidmi a pašování lidí;
184. domnívá se, že zvláště zranitelné jsou migrující děti, zejména pokud nemají doprovod; připomíná, že děti bez doprovodu jsou především dětmi a že hlavní zásadou při zacházení s nimi musí být ochrana dítěte, tedy respektování základní zásady nejlepšího zájmu dítěte, nikoli přistěhovalecká politika;
185. vybízí vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise a ESVČ, aby nadále podporovaly proces ratifikace Úmluvy OSN o nadnárodním organizovaném zločinu, její protokol o předcházení, potlačování a trestání obchodu s lidmi, zvláště se ženami a dětmi, protokol proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky a protokol týkající se nezákonné výroby střelných zbraní, jejich částí a součástek a munice a obchodu s nimi;

186. vyzývá EU, aby zajistila, že se vyjednávání a provádění veškerých dohod o spolupráci v oblasti migrace a zpětném přebírání osob se státy mimo EU bude řídit mezinárodními lidskými právy, uprchlickým právem a mezinárodním námořním právem, a žádá, aby s ním byly před jejich uzavřením vedeny konzultace; požaduje, aby byla zajištěna větší transparentnost při jednáních o těchto dohodách a při zapojování mechanismů sledování, jejichž pomocí by byl vyhodnocován dopad spolupráce v oblasti migrace se státy mimo EU a opatření v oblasti kontroly na hranicích, včetně opatření agentury Frontex a systému Eurosur, na lidská práva; trvá na tom, že lidská práva musí hrát důležitou roli v oblasti migrace a žádostí o azyl; požaduje proto, aby úředník pro základní práva v agentuře Frontex a odborníci v oblasti odborného vzdělávání v Evropském podpůrném úřadu pro otázky azylu (EASO) měli k dispozici odpovídající finanční prostředky, které jim umožní provádět hodnocení a monitorování i prezentovat osvědčené postupy;
187. vyzývá Komisi, aby neustále prováděla nezávislá hodnocení svých programů v oblasti migrace a kontroly na hranicích ve státech EU a státech mimo EU s cílem navrhovat vylepšená opatření, aby nedocházelo k porušování lidských práv, a sdílet osvědčené postupy;
188. vybízí EASO, aby rozvíjel partnerství se třetími zeměmi s cílem posílit mezinárodní ochranu žadatelů o azyl;
189. vítá, že na seznam hlavních kritérií, k nimž se přihlíží při zahájení jednání o udělování výjimek z vízové povinnosti se třetími zeměmi¹, bylo doplněno kritérium dodržování lidských práv a základních svobod; vyzývá Komisi, aby používala toto nové kritérium jako páku pro prohloubení dialogu o lidských právech se třetími zeměmi ve strategickém a hospodářském rámci, který představují jednání o vízech;
190. odsuzuje stále větší kriminalizaci nezákonné migrace v EU na úkor lidských práv dotčených osob; naléhavě požaduje okamžité zavedení nezbytných záruk, odpovědnosti a mechanismů prosazování v oblasti lidských práv;
191. žádá, aby se Komise a ESVČ aktivně účastnily debaty o termínu „klimatický uprchlík“, a to včetně možného právního vymezení tohoto pojmu v mezinárodním právu či v jakékoli právně závazné mezinárodní dohodě;
192. bere na vědomí, že ztráta státní příslušnosti je závažným problémem v oblasti lidských práv; vyzývá Komisi a ESVČ, aby proti ztrátě státní příslušnosti bojovaly v rámci všech vnějších činností EU, a to především tak, že budou řešit diskriminaci *na základě pohlaví, náboženství nebo statusu menšiny* v právních předpisech o státní příslušnosti a bude podporovat práva dětí na státní příslušnost a kampaň Agentury OSN pro uprchlíky (UNHRC) cílenou na odstranění ztráty státní příslušnosti do roku 2024;

Lidská práva a rozvoj

193. zdůrazňuje, že dodržování lidských práv, včetně hospodářských, kulturních, sociálních a environmentálních práv, práva na výživu, a zajištění řádné správy věcí veřejných,

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 509/2014 ze dne 15. května 2014, kterým se mění nařízení (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 67).

demokratických hodnot, míru, bezpečnosti a přístupu ke spravedlivému a účinnému systému soudnictví je nezbytnou podmínkou snižování chudoby, nerovnosti a dosažení rozvojových cílů tisíciletí; domnívá se, že lidská práva musí být součástí všech cílů a ukazatelů agendy na období po roce 2015; zdůrazňuje, že plnění této agendy musí být založeno na silných mechanismech transparentnosti a odpovědnosti; uvádí, že závazky týkající se správy a lidských práv musí být měřitelné a sledovatelné;

194. připomíná, že OSN uznala, že bez přístupu založeného na rozvoji lidských práv nelze plně dosáhnout rozvojových cílů; vyzývá EU, aby neustále ostražitě zajišťovala výslovné začlenění problematiky obránců lidských práv a prostoru občanské společnosti do diskusí o úkolech po dosažení rozvojových cílů tisíciletí;
195. poukazuje na vzájemnou provázanost extrémní chudoby a nedostatečného dodržování lidských práv a zdůrazňuje, že v rámci boje proti extrémní chudobě je nutné vytvořit soubor zásad pro uplatňování norem a kritérií vztahujících se k lidským právům;
196. zdůrazňuje význam, jenž má soudržnost politik ve prospěch rozvoje pro dosažení toho, aby byla dodržována lidská práva; za tímto účelem proto opakovaně zdůrazňuje, že je zapotřebí soudržnost politiky ve prospěch rozvoje realizovat v politikách EU a členských států, zejména o obchodní a zemědělské politice, přijetím nezbytných pokynů, hodnocení dopadů a režimů sledování a podávání zpráv; domnívá se, že EU by si v této otázce měla zachovat politické vedení; vyzývá proto EU, aby společně se zapojenými partnerskými zeměmi zahájila iniciativy na mezinárodní úrovni (v rámci OSN, G20 atd.) s cílem přetvořit soudržnost politik ve prospěch rozvoje ve všeobecný program;
197. vyzývá EU a členské státy, aby lépe koordinovaly své rozvojové agendy v duchu Lisabonské smlouvy a stavěly svou rozvojovou politiku do popředí vnějších vztahů Unie tak, aby prostřednictvím rozvoje byly lépe koordinovány vnitrostátní priority a evropské agendy v oblasti podpory lidských práv při zohlednění složitosti rozvojové politiky EU;
198. vyzývá ESVČ, aby v koordinaci s vysokou představitelkou, místopředsedkyní Komise lépe propojila zahraniční a bezpečnostní politiku s rozvojovou politikou s cílem vybudovat součinnost a zajistit soudržný přístup zaměřený na všeobecné uplatňování lidských práv prostřednictvím rozvojové politiky; dále vyzývá EU, aby na mnohostranných fórech lépe koordinovala svou vnější činnost s rozvíjejícími se ekonomikami, jako jsou země BRICS, s cílem řešit problémy globální správy a podporovat lidská práva prostřednictvím koordinace jejich různých rozvojových agend;
199. naléhavě vyzývá EU k efektivnějšímu začleňování otázek lidských práv a demokracie do rozvojové spolupráce a k zajištění takových rozvojových programů EU, které budou přispívat k plnění mezinárodních závazků partnerských zemí v oblasti lidských práv;
200. zdůrazňuje význam propojení rozvojové pomoci s důvěryhodným úsilím o demokratizaci;
201. vyzývá Výbor pro posuzování dopadů, aby pod dohledem předsedy Komise zajistil, aby byl zohledněn dopad na situaci v oblasti lidských práv, hovoří-li se o projektech rozvojové spolupráce EU, a naopak;

202. uznává význam aktivního zapojení nevládních organizací do plánování, provádění a hodnocení ustanovení v oblasti lidských práv, tak aby byla zajištěna maximální účast občanské společnosti na tvorbě politik, a do zajišťování účinnosti ustanovení v oblasti lidských práv;
203. vítá novou iniciativu dobrovolnické pomoci EU, která v období 2014–2020 poskytne přibližně 18 tisícům osob z EU a ze třetích zemí příležitost zapojit se do humanitárních operací po celém světě, a to na místech, kde je pomoc nejvíce potřeba, a prokázat tak solidaritu pomocí komunitám zasaženým přírodní nebo člověkem způsobenou katastrofou;
204. vyzývá EU k soustředěné činnosti s cílem řešit problém zabírání půdy s tím, že v dotčených zemích a u podniků EU a dalších evropských podniků, které jsou v těchto zemích přítomny, bude prosazovat vhodné záruky, jež by tomuto jevu zabraňovaly; konstatuje, že odepření přístupu k půdě a přírodním zdrojům chudým osobám žijícím na venkově i ve městě je jednou z klíčových příčin hladu a chudoby na světě, což má dopad na to, do jaké míry mohou místní komunity požívat svých lidských práv, především práva na přiměřenou výživu; vyzývá k posouzení dopadu obchodní politiky EU na zabírání půdy; vítá zapojení EU do rozvoje globálních dobrovolných pokynů pro odpovědnou správu půdy, lesů a rybolovu v souvislosti s národním zajišťováním potravin, přijatých pod záštitou OSN, a požaduje jejich provádění a přijetí závazných pokynů, jež by zabírání půdy předcházely; zdůrazňuje však naléhavou potřebu začlenit problematiku lidských práv a snižování chudoby do rozhodovacích procesů s ohledem na to, jak investoři získávají dlouhodobý nájem velkých půdních ploch; domnívá se, že reakce EU na tuto otázku je důležitým testem jejího závazku sledovat přístup založený na právech v rámci své politiky rozvojové spolupráce, jak předpokládá Lisabonská smlouva, jejímž prostřednictvím by rozvojová politika EU dále přispívala k udržitelnému hospodářskému, společenskému a environmentálnímu rozvoji rozvojových zemí s primárním cílem vymýtit chudobu ve světě; vyzývá EU, aby se v souladu s doporučeními zvláštního zpravodaje OSN pro právo na potraviny zavázala k zásadnímu přechodu k agroekologii, jež je prostředkem k zajištění práva na výživu;
205. s hlubokým znepokojením konstatuje, že původní obyvatelstvo je obzvláště postihováno porušováním lidských práv v souvislosti s těžbou zdrojů; vyzývá ESVČ, aby podporovala přísné právní rámce a iniciativy, jejichž cílem je dosažení transparentnosti a řádné správy věcí veřejných v důlní těžbě a v dalších těžářských odvětvích, které dodržují zásadu svobodného a informovaného souhlasu místních obyvatel získaného předem a deklaraci OSN o právech původních obyvatel;
206. s hlubokým znepokojením konstatuje, že zranitelné skupiny jsou obzvláště postihovány porušováním lidských práv souvisejícím se zhoršováním stavu životního prostředí, neboť rozšíření porostů monokultur, těžby dřeva, infrastruktur a podpora využívání plynu a ropy, biopaliv, důlní těžby a velkých vodních elektráren způsobují odlesňování a poškozování lesů; vyzývá Komisi, aby provedla 7. akční program pro životní prostředí a zavedla všeobecný plán pro řešení odlesňování a poškozování lesů a jejich dopadů na životní prostředí, sociální oblast a lidská práva;
207. připomíná, že zavádění rozvojových, vzdělávacích a zdravotních programů umožňuje bojovat proti chudobě a dále přispívat k boji proti mezinárodnímu terorismu; žádá EU, aby ve světě rozvíjela více strategií po vzoru strategie ESVČ pro bezpečnost a rozvoj v oblasti Sahelu;

208. zdůrazňuje, že navzdory již dosaženému pokroku v přístupu k pitné vodě a k hygienickým podmínkám stále existuje přibližně 2,6 miliardy lidí, kteří nemají latrínu, a 1,1 miliardy lidí, kteří nemají žádný přístup k pitné vodě; tvrdí, že za to nemůže jen nedostatek zdrojů, ale i nedostatek politické vůle; proto vyzývá vlády, aby zaručily přístup k nezávadné pitné vodě a k hygienickým podmínkám a zvláštní pozornost aby byla věnována ženám a dětem;
209. vyzývá k ambiciózní dlouhodobé politické strategii a akčnímu plánu v oblasti veřejného zdraví, inovací a přístupu k lékům, který by se mimo jiné zabýval novými systémy pobídek zaměřených na výzkum a vývoj, jak je uvedeno ve zprávě vypracované v roce 2012 odbornou poradní pracovní skupinou WHO pro výzkum a vývoj: financování a koordinaci, s cílem zabezpečit právo na odpovídající životní úroveň každého člověka bez rozdílu rasy, náboženství, politického přesvědčení, hospodářských nebo společenských podmínek v oblasti zdraví a blahobytu; zdůrazňuje, že ženy a dívky jsou stále nejvíce postiženy pandemií HIV a většinou jsou to ony, kdo se ve svých komunitách starají o pacienty;

Mezinárodní kulturní a sportovní události a lidská práva

210. odsuzuje stále rozšířenější praxi autoritářských států, které hostí obrovské sportovní nebo kulturní akce s cílem podpořit svou mezinárodní legitimitu, zatímco dále potlačují domácí opozici; vyzývá EU a členské státy, aby se zabývaly národními sportovními federacemi, podnikovými subjekty a organizacemi občanské společnosti, formou jejich účasti na takových akcích, včetně prvních evropských her v Baku v roce 2015 a světového poháru FIFA v Rusku v roce 2018; vyzývá k rozvoji politického rámce EU v oblasti sportu a lidských práv a k zahrnutí příslušných závazků do nadcházejícího akčního plánu pro lidská práva;
211. znovu opakuje, že v rámci všeobecně platných lidských práv a na základě úmluv UNESCO, je kulturní rozmanitost a kulturní dědictví světovým dědictvím a mezinárodní společnost má povinnost spolupracovat na jejich ochraně a zhodnocení; má za to, že úmyslné formy ničení kulturního a uměleckého dědictví, ke kterým nyní dochází v Iráku a Sýrii by měly být postihovány jako válečné zločiny a zločiny proti lidskosti.

Posílení činnosti Evropského parlamentu v oblasti lidských práv

212. opakuje svůj závazek spočívající v průběžném zlepšování vlastních parlamentních postupů, procesů a struktur s cílem zajistit, aby v jádru jeho činností a politik figurovala lidská práva a demokracie; připomíná historický závazek Evropského parlamentu ve prospěch lidských práv, zejména prostřednictvím Sacharovovy ceny za svobodu myšlení; dále se domnívá, že k tomu, aby splnil svou úlohu definovanou v jednacím řádu, tj. „zajišťovat soudržnost mezi všemi vnějšími politikami Unie a její politikou v oblasti lidských práv“, se od podvýboru pro lidská práva požaduje účinná celoparlamentní spolupráce a zohlednění lidských práv;
213. žádá lepší provádění Obecných zásad pro meziparlamentní delegace Evropského parlamentu o prosazování lidských práv a demokracie a vybízí k přezkumu zásad, který by měla ve spolupráci s podvýborem pro lidská práva provést Konference předsedů delegací; v této souvislosti doporučuje systematictější transparentnější praxi, co se týče zdůrazňování lidskoprávních otázek, především v konkrétních případech uvedených

v usneseních Parlamentu a v případě ohrožených laureátů a kandidátů Sacharovovy ceny, v průběhu cest delegací do třetích zemí a podávání písemných zpráv o krocích, které učinil podvýbor pro lidská práva, případně – je-li to z politického hlediska možné – v rámci konkrétních informačních schůzek;

214. zdůrazňuje potřebu průběžného zvažování toho, jaké jsou nejvhodnější způsoby, jak maximalizovat věrohodnost, viditelnost a efektivitu usnesení Parlamentu o porušování lidských práv, demokracie a právního státu a nezbytnost jejich vhodné synchronizace a sledování ze strany všech evropských orgánů a Evropské nadace pro demokracii; zdůrazňuje především potřebu institucionálního sledování problémů uvedených v naléhavých usneseních Parlamentu;
215. podporuje diskusi o začlenění různých nástrojů, jež má Parlament k dispozici ohledně podpory a prosazování lidských práv, do konkrétního strategického dokumentu přijatého Parlamentem na plenárním zasedání; vyzývá k vytvoření pravidelně aktualizované internetové stránky, na níž je uveden seznam obránců lidských práv, kteří jsou zmíněni v naléhavých usneseních Parlamentu, a ke zřízení vnitřní pracovní skupiny Parlamentu, která by sledovala případy těchto uvedených obránců po celém světě a vybízela delegace cestující do třetích zemí, aby se s nimi setkávaly;

o

o o

216. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vysoké představitelce, místopředsedkyni Komise pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, zvláštnímu zástupci EU pro lidská práva, vládám a parlamentům členských států, Radě bezpečnosti OSN, generálnímu tajemníkovi OSN, předsedovi 69. zasedání Valného shromáždění OSN, předsedovi Rady OSN pro lidská práva, vysoké komisařce OSN pro lidská práva i vedoucím delegací EU.